

Lãnh Thiểu Sủng Vợ

Contents

Lãnh Thiểu Sủng Vợ	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	4
4. Chương 4	6
5. Chương 5	7
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	15
10. Chương 10	17
11. Chương 11	19
12. Chương 12	21
13. Chương 13	23
14. Chương 14	24
15. Chương 15	26
16. Chương 16	28
17. Chương 17	30
18. Chương 18	32
19. Chương 19	33
20. Chương 20	35
21. Chương 21	37
22. Chương 22	39
23. Chương 23	41
24. Chương 24: Kết	43

Lãnh Thiểu Sủng Vợ

Giới thiệu

Thể loại: ngôn tình hiện đại, sủng, 419Nữ chính là Hoắc Tiệp Dao là thiên kim cành vàng lá ngọc của Hoắc gia vừa tròn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lanh-thieu-sung-vo>

1. Chương 1

Cô là một thiên kim của nhà họ Hoắc - Hoắc Tiệp Dao 22t

Anh là CT tập đoàn Lãnh Thị - Lãnh Thiếu Phàm 28t còn là lão đại của bang Lãnh Tôn uy quyền và tàn bạo

Anh và cô tình cờ gặp nhau tại một quán bar lúc cô và hai người bạn thân đang trò chơi trò chơi

Quán bar Night

Cô cùng hai người bạn là Tiểu Hy - Ngôn Tiểu Hy và Lam Nhi - An Lam Nhi ngồi cùng nhau ở một bàn trong góc khuất

- Tiểu Dao à mình chơi “sự thật” hay “thử thách” nhé? _ Tiểu Hy lên tiếng

- Được thôi. Tiểu Nhi chơi chứ? _ Cô hỏi ngược lại An Lam Nhi

- Tớ đây chấp tất _ An Lam Nhi mạnh miệng nói

Vậy là bắt đầu cuộc vui của 3 nàng tiểu thư. Một lúc sau, cả quán bar dường như ngừng hoạt động bởi một bóng người cao to với khuôn mặt lạnh băng bước vào

Anh cùng 2 cận vệ là Lí Khiêm và Lí Kiên bước vào. Hôm nay anh đổi ý không muốn ngồi bên trong phòng VIP mà chọn một cái bàn ở bên ngoài gần bàn của cô mà ngồi

Bên chỗ của cô, chiếc chai dường như là theo phe của anh và muốn gắn ghép hai người họ lại với nhau liền dùng lại trước mặt cô. Hoắc Tiệp Dao bĩu môi

- Tớ muốn thử thách _ Cô không ngừng ngại lên tiếng

- Cậu thấy bên kia có một chàng trai lạnh lùng chứ? Cậu đến đó thả thính anh ta đi Tiểu Dao _ Ngôn Tiểu Hy nói

- Nhưng nhờ.... Anh Thiếu Vũ thấy sẽ rất phiền đó Hy Hy _ Cô nhăn mày lại vì Thiếu Vũ là người yêu của cô và hai người đã yêu nhau được hơn 2 năm rồi

- Vậy thì cậu đến bên đó xin anh ta ừng.... Một ly rượu? Ok chứ? _ An Lam Nhi chen vào

- Cái đó thì ok thôi _ Cô hào hứng nói

Cô nháy mắt với hai người bạn của mình rồi đi đến chỗ của anh đang ngồi. Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi đều đang xem kịch bỗng nhiên....

- Chết rồi Hy Hy... Anh... Anh ta là Lãnh Thiếu Phàm... CT Lãnh Thị.... Ghét nhất là nữ nhân... Hầy... Tiệp Tiệp Dao rồi... _ An Lam Nhi đột nhiên bật dậy lay người của Ngôn Tiểu Hy

- CÁI GÌ? SAO CẬU KHÔNG NÓI SỚM _ Ngôn Tiểu An đang uống cũng bị làm cho phun sạch ra ngoài

- Tớ không để ý lắm... Haizzzz _ An Lam Nhi thở dài lo lắng

2. Chương 2

Cô cố gắng gượng mình trên môi nở một nụ cười mê hoặc lòng người bước đến chỗ anh đang ngồi. Lí Khiêm và Lí Kiên thấy vậy liền nheo mày mà chặn cô lại

- Vị tiên sinh này, có thể cho tôi một ly rượu chứ? _ Hoắc Tiệp Dao mạo muội cất lên tiếng nói yêu kiều

- Lãnh thiếu không rảnh mong vị tiểu thư này đi cho _ Lí Khiêm lạnh nhạt trả lời

- Chỉ là một ly rượu thôi mà có cần phải keo kiệt vậy không? _ Cô bĩu môi bất mãn

- Cô là muốn dụ dỗ Lãnh Thiếu? _ Lí Kiên một bên phụ họa

- Dụ dỗ? Xì... Đồ ki bo. Hoắc Tiệp Dao đây ứ cần nữa _ Cô trề môi rồi hậm hực bước đến bàn của cô

Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi thấy vậy thờ phào nhẹ nhõm. Tiểu Hy khoác vai cô nhẹ nhàng nói

- Cậu thua rồi nha __ Đúng hơn là trêu chọc cô

- Đồ thứ ki bo. Có một ly rượu cũng không cho. Hừ... Thiếu Vũ vẫn tốt hơn anh ta __ Hoắc Tiệp Dao lập tức bùng nổ bất mãn trong người

- Haha.... Đó là Lãnh Thiếu Phàm. CT Lãnh Thị còn là lão đại của bang Lãnh Tôn trong TGN nữa đó __ An Lam Nhi hết lời sùng bái khen ngợi

- Thì sao chứ? __ Cô lại bĩu môi

Cả 3 người cứ luyên thuyên nói chuyện. Gần 15 phút sau, ngoài cửa lại có 3 người đàn ông phong độ lịch lãm bước vào. An Lam Nhi nhanh chóng kéo Hoắc Tiệp Dao và Ngôn Tiểu Hy ngó ra xem

Người đầu tiên là Thích Dạ Kinh năm nay 28t. Là một ông hoàng của làng giải trí lớn nhất thành phố T này. Có thể so sánh là " Hoa Hoa Công Tử "

Người thứ hai là Hoắc Tiệp Nhân năm nay 28t là anh hai của cô. Là TGD của TD Hoắc Thị với vẻ mặt lúc nào cũng lạnh lùng nhưng rất yêu chiều em gái

Người cuối cùng chính là Đàm Thiếu Phong 28t là anh trai của Đàm Thiếu Vũ (Người yêu của Hoắc Tiệp Dao) tính cách khá là trắng hoa bay bướm. Là CT tập đoàn Đàm Thị

Hoắc Tiệp Nhân nhận ra em gái của mình liền nheo mày lại. Nhưng cũng lạnh lùng bước đến chỗ của Lãnh Thiếu Phàm cũng không quên lườm cho Hoắc Tiệp Dao một cái

Cả 4 người cùng an tọa tại chiếc bàn trong góc khuất. Ánh mắt của Lãnh Thiếu Phàm đều đặt lên người của Hoắc Tiệp Dao. Còn Hoắc Tiệp Nhân cũng đang nhìn cô em gái bé bỏng của mình

Nhận ra có ánh mắt tóe lửa đang nhìn mình, Hoắc Tiệp Dao theo phản xạ xoay người tìm liền bắt gặp ánh mắt chim ưng sáng quắc của Hoắc Tiệp Nhân. Trong lòng thâm gào thét dữ dội

Lãnh Thiếu Phàm tất nhiên nhận ra được Hoắc Tiệp Nhân cũng đang chú ý đến cô trong lòng không khỏi khó chịu

- Tiệp Nhân... Cậu quen cô gái kia? __ Anh lạnh lùng lên tiếng

- Ủ.... Hoắc Tiệp Dao... Em gái tớ và là bạn gái của Đàm Thiếu Vũ em trai của Thiếu Phong __ Hoắc Tiệp Nhân không nhanh không chậm cứ đều đều mà trả lời

- Thú vị __ Lãnh Thiếu Phàm nâng khóe môi lên thành một đường cong hoàn hảo

- Haha... Thiếu Phàm đừng nói với tớ là cậu lại thích cô bé đó nha __ Giọng nói đầy tính giễu cợt này là của Thích Dạ Kinh

Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng ném cho Thích Dạ Kinh một cái lườm thật là lạnh lẽo nhưng lại không trả lời.

- Dao Dao thấy anh hai sao lại không chào hỏi? __ Hoắc Tiệp Nhân nhìn em gái nói

- Hihi... Anh hai, Đàm ca và bốn vị ca ca này khỏe a __ Hoắc Tiệp Dao khóc không ra nước mắt nhưng bên ngoài vẫn lộ ra nụ cười mê hoặc

- Xem ra anh nên dạy lại em __ Hoắc Tiệp Nhân chậm rãi nói

- Hầy.... Nhân ca... Anh đừng vậy chứ __ Tiểu Hy một bên phụ họa

- Việc dạy dỗ Tiểu Dao nên để anh Thiếu Vũ xử lý chứ __ An Lam Nhi lại thêm vào

- Hai người... __ Hoắc Tiệp Dao bị một màn kẻ tung người hứng làm cho há hốc

- Dao Nhi.... Về với anh __ Đàm Thiếu Phong một bên lại cười đến sáng khoái

- Phong ca thật vui tính a.... Dao Nhi đây xin phép về trước nha.... Anh hai cũng vậy nha... Nếu không em không chắc là chị dâu nhỏ sẽ ra sao đâu a __ Hoắc Tiệp Dao ném cho Hoắc Tiệp Nhân một cái lườm rồi đi mất

- Haizzz.... Thiếu Phàm, Dạ Kính tôi xin phép đưa Dao Nhi về nếu không lại khó sống __ Hoắc Tiệp Nhân thốt dài một cái

- Không sao. Cứ đưa người đẹp về đi __ Thích Dạ Kính cười đến sảng khoái

Hoắc Tiệp Nhân cùng hai cô bạn An Lam Nhi và Ngôn Tiểu Hy bước ra khỏi quán bar. Lãnh Thiếu Phàm vẫn còn đắm chìm trong nụ cười của cô. Bờ môi bất giác cong lên thành một đường cong hoàn hảo khiến nhiều nữ nhi bị mê hoặc

Lí Khiêm và Lí Kiên theo anh đã hơn 10 năm và đây là lần đầu thấy anh cười như vậy cũng ngạc nhiên khó hiểu nhìn nhau rồi cùng đồng loạt nhún vai tỏ ra không biết

” Hoắc Tiệp Dao.... Em phải thuộc về Lãnh Thiếu Phàm này ” Đó là suy nghĩ của anh lúc bấy giờ.....

3. Chương 3

Lúc về đến nhà Hoắc Tiệp Dao lăn ngay ra ngủ. Hoắc Tiệp Nhân lắc đầu ngáo ngán

Sáng hôm sau, hôm nay là ngày cô đi làm lần đầu tiên tại TĐ Lãnh Thị. Ba cô muốn cô làm ở Hoắc Thị hay Đàm Thị nhưng cô lại từ chối. Chỉ vì cô muốn ” tự lực cánh sinh ”. Do yêu chiều con gái nên ba và mẹ cô cũng không phản đối nữa

Sáng sớm tinh mơ những tia nắng ấm áp bắt đầu lặn dài trên những con đường tấp nập. Nhưng riêng cô vẫn đang ngủ ngon lành.

- HOẮC TIỆP DAO... CON DẬY NGAY CHO MẸ __ Tiếng nói oanh liệt này là của mẹ yêu dấu của cô - Cảnh Tiên Mẫn

- Ừm.... Con dậy ngay __ Hoắc Tiệp Dao giật mình rồi trả lời lại

- Hôm nay con đi làm ở Lãnh Thị nếu con không muốn trễ giờ thì nhanh lên Thiếu Vũ đang chờ con này __ Ba của cô lúc nào cũng ôn nhu như vậy - Hoắc Âu Tiệp

Hoắc Tiệp Dao nghe đến tên của Thiếu Vũ là y như rằng siêu nhân phóng nhanh vào nhà vệ sinh. Một lúc sau nhanh chân bước xuống nhà

- Dao Dao sáng an __ Đàm Thiếu Vũ nở một nụ cười ấm áp

- Thiếu Vũ sáng hảo __ Hoắc Tiệp Dao cũng kịp nở một nụ cười quý mị yêu kiều

- Hai đứa ăn sáng rồi đi làm nha __ Mẹ cô dịu dàng mở lời

Hoắc Tiệp Dao và Đàm Thiếu Vũ gật đầu rồi ngồi vào bàn ăn sáng

Khi ăn xong thì Đàm Thiếu Vũ lái xe đưa cô đến Lãnh Thị. Không gian trong xe rất ư là lãng mạn

- Tại sao em không làm ở Hoắc Thị hay Đàm Thị? __ Đàm Thiếu Vũ một tay cầm vô lăng một tay nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô

- Em muốn tự lập a __ Hoắc Tiệp Dao cười nhẹ

- Làm sát thủ như em không đủ tiền tiêu sao? __ Đàm Thiếu Vũ trêu chọc

Vâng, nghề nghiệp chính mà gần 7 năm nay cô làm đó là một sát thủ. Cô hành nghề sát thủ năm 15 tuổi trực thuộc tổ chức đào tạo sát thủ Hoa Phong. Cô là một sát thủ có tiếng nhất TGN với biệt danh là Nguyệt Tước ngoài ra cô còn là một hacker tài giỏi với người trong hắc đạo ca ngợi làm Ái Nữ của giới Hacker.

- Anh lại trêu em __ Hoắc Tiệp Dao bĩu môi

- Haha.... Dao Nhi... Em đó biết là làm sát thủ nguy hiểm vậy mà cứ lao vào. Còn bây giờ muốn cải tà quy chính hay sao hả? _ Đàm Thiếu Vũ cười rạng rỡ

- Ý anh là em là tà đạo hả? Đàm Thiếu Vũ anh đi chết đi _ Hoắc Tiệp Dao đánh vào tay Đàm Thiếu Vũ một cái

Hai người cứ cười đùa suốt quãng đường đi. Đến nơi Đàm Thiếu Vũ không buồn vòng ra mở cửa cho cô. Hai người tình tình tứ tứ mà ôm nhau ở bên trong một căn phòng xa hoa to lớn nhưng lại lạnh lùng đang có một cặp mắt rực lửa đang nhìn vào họ

- Khi nào tan làm báo anh sang đón. Tạm biệt _ Đàm Thiếu Vũ cười nhẹ rồi hôn lên trán Hoắc Tiệp Dao một cái

Hoắc Tiệp Dao đỏ mặt rồi cũng gật đầu. Khi thấy Đàm Thiếu Vũ lái xe đi mất thì cô mới lấy lại tinh thần trưng ra nụ cười yêu kiều rồi bước vào TD Lãnh Thị. TD Lãnh Thị khiến cô đầu tiên là há hốc với khu cao ốc này rất cao với 4 chữ ” TẬP ĐOÀN LÃNH THỊ ” được làm bằng vàng nguyên chất

Cô thở hắt ra một cái rồi bước vào. Hoắc Tiệp Dao bước vào liền làm tâm điểm chú ý của các nhân viên cả nam lẫn nữ đều chăm trồ khen ngợi với vẻ đẹp yêu kiều không son phấn của cô

- Chào... Tôi giúp gì được cho cô? _ Một nhân viên nữ mỉm cười nhẹ với cô

- Dạ chào... Em là Hoắc Tiệp Dao đến đây làm việc a _ Cô cũng kịp nở một nụ cười dịu dàng

- À... Chào em... Chị là Hàn Ly. Em đến đây là làm Trợ lý của CT đúng chứ? _ Hàn Ly cảm thấy cô là một dễ gần nên cũng nồng nhiệt tiếp đón

- Dạ vâng... _ Hoắc Tiệp Dao lại cười

- Đi theo chị _ Hàn Ly nói

Hoắc Tiệp Dao gật đầu một cái rồi cùng Hàn Ly bước vào thang máy. Trong thang máy cô và Hàn Ly cứ luyên thuyên nói về việc người yêu rồi chuyện này chuyện kia mà cười như được mùa

Ting cửa thang máy dừng lại ở số tầng là 100. Hoắc Tiệp Dao hít một hơi lạnh rồi cùng Hàn Ly bước đến phòng CT. Lí Khiêm nhận ra ngay Hoắc Tiệp Dao là cô gái xin ly rượu hôm trước bất giác lại ngạc nhiên tốt độ. Nhưng không tỏ ra mặt, lạnh lùng bước vào thông báo với Lãnh Thiếu Phàm. Khi anh đã gật đầu đồng ý thì Lí Khiêm mới bước ra

- Hàn Ly cô về chỗ làm việc đi. Còn Hoắc Tiệp Dao mời cô vào trong _ Lí Khiêm nói

Hàn Ly nhanh chóng gật đầu rồi về bay nhanh về chỗ làm việc. Hoắc Tiệp Dao ngây ngốc nhìn rồi cũng bước vào phòng CT

- CT Lãnh ngài khỏe _ Hoắc Tiệp Dao cúi người chào hỏi

- Hoắc Tiểu Thư khỏe. Bàn làm việc của cô bên kia _ Lãnh Thiếu Phàm vẫn còn đang tức giận vì cô và Đàm Thiếu Vũ lúc nãy nên khẩu khí khá lạnh nhạt

Cô cũng chẳng buồn nói thêm lời nào nữa bước ngay về chỗ của mình. Hoắc Tiệp Dao bĩu môi bất mãn

- CT Lãnh tôi nên làm gì a? _ Hoắc Tiệp Dao nghi hoặc hỏi

- Pha cafe cho tôi. Nhớ không đường _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh nhạt nói

Cô cũng gật đầu rồi bước nhanh chân ra ngoài. Lãnh Thiếu Phàm trong lòng khá là vui sướng khi cô làm thư kí cho anh chứ không phải Đàm Thiếu Vũ kia. Nhưng Lãnh Thiếu Phàm muốn là muốn Hoắc Tiệp Dao cô làm vợ của anh chứ không phải là muốn cô làm thư kí cho anh

” Xem ra cần cậu giúp tớ rồi Hoắc Tiệp Nhân ” Anh lại nở một nụ cười đầy sủng nịch

4. Chương 4

Cô bước đến máy pha cafe bấm máy khởi động rồi đứng đợi. Cùng lúc đó một đám nữ nhân viên bước đến, có một cô nhân viên tên là Hứa Tích Dung liếc mắt nhìn Hoắc Tiệp Dao bằng ánh mắt tóe lửa thiếu điều là nuốt luôn cô vào bụng

Hứa Tích Dung thâm độc trong lòng thầm muốn hãm hại cô, đun một ít nước nóng. Rót ra ly rồi tạt thẳng vào người cô, Hoắc Tiệp Dao trên người toàn là nước ướt sũng từ đầu đến chân cặp chân mày thanh tú bất giác nheo chặt lại

- Xin lỗi nha Hoắc Tiệp Dao... Tôi chỉ là lỡ tay thôi _ Hứa Tích Dung giả giọng đáng thương nhìn cô
- Không sao a.... Nước nóng thôi mà không chết được a... Nếu đã lỡ tay thì thôi _ Hoắc Tiệp Dao vẫn nở một nụ cười nhẹ nhàng
- Hừm... Nói chỉ là có lệ vậy thôi. Hoắc Tiệp Dao cô nghĩ cô là ai mà muốn quyến rũ Thiếu Phàm của tôi? _ Hứa Tích Dung đứng khoanh tay trước ngực nhìn cô
- Ha... Lãnh Thiếu của cô thì liên quan gì đến tôi? Tôi quyến rũ anh ta? Xin lỗi nha... Anh ta không phải mẫu người tôi thích _ Hoắc Tiệp Dao lập tức phản bác
- Tất cả chỉ là ngụy miệng.... TĐ Lãnh Thị lớn như thế này chả lẽ cô không có dã tâm muốn nó? Giả vờ thanh cao làm gì _ Hứa Tích Dung cười nửa miệng
- Á... Thì ra cô đánh ghen tôi là sợ tôi cướp đi vị trí Lãnh phu nhân của cô. Sợ tôi lấy đi TĐ Lãnh Thị này sao? Hừ... Xin lỗi... Với Lãnh Thị tôi không hứng thú. Tôi vào đây làm là vì tôi muốn ” Tự lực cánh sinh ” tôi không muốn ăn bám và ba mẹ hay là ai hết... Cô nghe rõ chưa Hứa Tích Dung _ Hoắc Tiệp Dao bùng nổ tuôn một tràn rồi cầm ly cafe lên bước về phòng CT

Hứa Tích Dung đứng chôn chân ở đó như chết đứng vì cô nói trúng tim đen của cô ta. Sau khi khôi phục được ý thức thì cô đã đi từ lúc nào. Hứa Tích Dung hậm hực dậm chân rồi bỏ đi

Hoắc Tiệp Dao cầm tách cafe mới pha bước vào phòng CT. Cô để lên bàn của Lãnh Thiếu Phàm

- Cafe của CT _ Cô vẫn còn hậm hực việc lúc nãy nên ăn nói lạnh lẽo đến độ Thích Dạ Kinh ngồi trên sofa cũng phải ớn lạnh

Hoắc Tiệp Dao để tách cafe rồi bước thẳng về chỗ. Lấy chiếc điện thoại ra bấm một dãy số rồi bực dọc nói

- Di lấy cho tôi một bộ đồ khác đưa đến Lãnh Thị _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lẽo ra lệnh
- < được=“”> _ Người đó Hạ Di - Là một người bạn cũng như là một đệ tử chung thành của Hoắc Tiệp Dao

Nghe được câu trả lời hài lòng Hoắc Tiệp Dao lấy khăn lấy lau người tạm

- Ai làm? _ Lãnh Thiếu Phàm bây giờ mới lên tiếng
- Không có gì... Chỉ là người ta ” Lỡ ” tay ” Đánh ghen ” Nhảm thôi _ Hoắc Tiệp Dao cố gắng nhấn mạnh chữ lỡ và Đánh ghen
- Ai làm em ra như vậy đây người đẹp? _ Thích Dạ Kinh một bên góp vui
- Lãnh Phu nhân tương lai. CT à ngài làm ơn xem chừng lại vợ ngài đi, lại nghi ngờ tôi vào Lãnh Thị là để quyến rũ ngài còn tối hôm qua ai đó lại nói tôi muốn dụ dỗ ngài. Thật là.... Tôi có người yêu rồi mà CT. Ngài làm ơn đừng để Thiếu Vũ ghen được không? Nhất là cô vợ tương lai của ngài đấy. Thật là bực mình _ Hoắc Tiệp Dao bước ra khỏi ghế ngồi tuôn xả một tràn rồi hậm hực đi ra ngoài

Lí Khiêm và Lí Kiên một bên phải há hốc. Chưa một ai dám nói như vậy với Lãnh Thiếu Phàm vậy mà cô gái nhỏ này lại cả gan nói như vậy. Còn có cô gái gì đó tự xưng là ” Lãnh Phu Nhân ” xem ra Lãnh Thiếu Phàm thực sự bị chọc cho tức điên lên rồi

- Lí Kiên điều tra ai làm Tiệp Dao hiểu lầm như vậy. Lí Khiêm giúp tôi điều tra một chút về Đàm Thiếu Vũ _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói còn khuôn mặt thì trải dài hắc tuyến

Thích Dạ Kinh một bên cười đến sảng khoái cuối cùng thì bạn thân của anh cũng đã bị động tâm với cô gái xinh đẹp nhưng lại là một nữ cường này

- Thiếu Phàm cậu là thích Dao Dao? _ Thích Dạ Kinh đưa tách trà lên nhấp nhẹ

- Đúng... Cô gái thú vị... Rất thú vị và đầy bí ẩn _ Lãnh Thiếu Phàm nâng khoe môi lên thành một đường cong hoàn hảo

- Haha... Cuối cùng cậu cũng đã ” Động tâm ” với nữ nhi _ Thích Dạ Kinh cười đến thoải mái

- Cậu nghĩ tớ là không thích nữ nhi sao? _ Lãnh Thiếu Phàm xoay ngược lại hỏi

- Haha... Từ đó đến giờ chưa từng thấy cậu có nữ nhân bên cạnh bao giờ. Cũng không có ai gọi là ” Tình nhân bé nhỏ ” vậy mà giờ lại ” Động tâm ” với Tiệp Dao.... À còn có một cô vợ tương lai nữa chứ.... Hahah.. Thật không ngờ khẩu vị của Lãnh Thiếu đây rất nặng nha _ Thích Dạ Kinh nói nhưng chủ yếu là châm chọc

Lãnh Thiếu Phàm nghe đến 3 từ ” Vợ Tương Lai ” liền đen mặt ném ngay cho Thích Dạ Kinh một cái lườm thật lạnh lùng

- Nếu cậu còn muốn làm CT của Thích Ảnh thì im miệng nếu không tớ không buồn mà ném cậu vào Lãnh Ngục đâu Thích Dạ Kinh _ Lãnh Thiếu Phàm gằn giọng đến đáng sợ

- Haha... Được... Tớ im. _ Thích Dạ Kinh vẫn còn tâm trí cười như đười ươi

Sau khi nhận đồ của Hạ Di thì Hoắc Tiệp Dao nhanh chân vào thay đồ. Bên ngoài Hạ Di vẫn đứng chờ, sau khi đã thay một bộ đồ mới thì Hạ Di nói nhỏ vào tai cô cái gì đó. Hoắc Tiệp Dao chỉ nhún vai rồi gật đầu. Hạ Di nhanh chân rời khỏi Lãnh Thị

Còn về Hoắc Tiệp Dao đang suy nghĩ về Thiếu Vũ. Thực ra thông tin mà Hạ Di báo cho cô chính là

- Lãnh Thiếu Phàm đang điều tra về Thiếu Vũ

Cô nheo mày khó hiểu. Một CT cao cao tại thượng lại âm thầm điều tra một người. Mà người này lại là bạn trai của Hoắc Tiệp Dao cô. Càng nghĩ càng khó hiểu

Cô lắc đầu mạnh một cái rồi bước vào phòng CT như chưa có gì xảy ra. Cô ngồi vào bàn làm việc bàn tay liên tục lướt trên bàn phím khiến Thích Dạ Kinh phải chú ý đến

- CT.... Tối nay ngài có một bữa tiệc của Ngôn gia. Là sinh thần của tiểu thư Ngôn gia Ngôn Tiểu Hy... Ngài có tham dự chứ? _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng vừa nhìn vào máy tính vừa nói nhưng lại không nhìn anh dù một cái

- Có _ câu trả lời của Lãnh Thiếu Phàm rất đơn giản nhưng lại làm Thích Dạ Kinh một phen kinh hãi

“Từ đó đến giờ Lãnh Thiếu Phàm này chưa tham gia tiệc sinh thần của vị tiểu thư nào cho dù là thiên kim danh giá hay công chúa các nước đi nữa thì cậu ta cũng ra sức cự tuyệt. Nhưng vị tiểu thư Ngôn Tiểu Hy này cậu ta lại đồng ý? Có phải là do Dao Dao? ” Đây là suy nghĩ của Thích Dạ Kinh. Vừa nghĩ đến đây Thích Dạ Kinh nhanh chóng tia mắt về phía của Hoắc Tiệp Dao đang nhún vai với ai đó nhưng trên môi luôn thường trực một nụ cười hạnh phúc.....

5. Chương 5

- Nhưng em phải đi với tôi _ Lãnh Thiếu Phàm chêm thêm một câu

Khuôn mặt rạng rỡ của Hoắc Tiệp Dao hiện tại cứng đờ lại. Ngược mặt nhìn Lãnh Thiếu Phàm đôi chân mày thanh tú nheo chặt lại tỏ vẻ khó chịu

- CT à xin lỗi nha tôi có hẹn với Thiếu Vũ rồi _ Hoắc Tiệp Dao vẫn nở một nụ cười nhạt

- Tôi là chủ. Tôi nói em phải nghe __ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm khuôn mặt lại xuất hiện thêm một tầng mây u ám

- Xin lỗi nha. Sau 5 giờ là tan làm nên tôi có quyền riêng tư nha __ Hoắc Tiệp Dao khoanh tay trước ngực nói

- Tối nay em tặng ca __ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm nói

- Vậy thì tôi xin lỗi nha. Tôi muốn về sớm a. Thiếu Vũ đợi tôi bên dưới nha. Nếu CT muốn cứ đuổi việc nga. Tôi đây không làm nữa. Tạm biệt CT a __ Hoắc Tiệp Dao đứng lên thu dọn đồ đạc rồi phóng ngay xuống sảnh chính của TD

Thích Dạ Kinh được một phen kinh ngạc vì từ trước đến giờ chưa ai dám nói chuyện với Lãnh Thiếu Phàm như vậy. Khuôn mặt của anh hiện tại rất ư là không tốt chỉ thiếu điều là giết người

- Dạ Kinh. Tôi thua cái tên nhóc Thiếu Vũ ấy ở điểm nào? __ Lãnh Thiếu Phàm đột nhiên lên tiếng

- Haha... So về gia thế cậu hơn. So về nhan sắc có thể là cậu hơn. So về năng lực cậu hơn. So về quyền lực cậu hơn nhưng.... So về tính ôn nhu và ân cần thì cậu thua __ Thích Dạ Kinh trầm ngâm suy nghĩ rồi cũng bật cười lên một tiếng

- Ôn nhu? Ân cần? __ Đôi mắt chim ưng của Lãnh Thiếu Phàm nheo chặt lại

- Đúng. Tớ có nghe Tiệp Nhân kể rằng, Thiếu Vũ là một người rất ôn nhu, còn ân cần mà cực kì cứng chiều Tiệp Dao. Cho dù chuyện đó là Tiệp Dao đúng hay sai đi nữa thì Thiếu Vũ đều tin tưởng Tiệp Dao hoàn toàn __ Thích Dạ Kinh muôn lời khen ngợi

- Vậy sao? Những thứ Lãnh Thiếu Phàm này muốn nhất định phải có. Kể cả đó là ai __ Lãnh Thiếu Phàm nhếch mép cười nửa miệng

- Cậu tính làm gì? __ Thích Dạ Kinh nhìn thấy nụ cười kì dị của anh liền cảm thấy bất an trong lòng

Lãnh Thiếu Phàm lắc đầu rồi im lặng trở về bàn làm việc. Thích Dạ Kinh cũng lắc đầu chán nản rồi bước ra về. Khi Thích Dạ Kinh bước ra thì Lí Kiên và Lí Khiêm bước vào. Lí Khiêm đưa cho Lãnh Thiếu Phàm một tập tài liệu. Anh nhận lấy rồi mở ra xem

Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nhếch mép khinh bỉ. Rồi để tập tài liệu vào trong ngăn kéo

- Việc lúc nãy của Tiệp Dao là ai làm? __ Lãnh Thiếu Phàm vẫn giữ khuôn mặt lạnh lùng

- Lãnh Thiếu là.... Hứa Tích Dung làm. Cô ta còn tự xưng là Lãnh phu nhân __ Lí Kiên cúi người cung kính trả lời

- Sa thải. Đưa cô ta xuống Lãnh Ngục số 8 __ Lãnh Thiếu Phàm nhẹ nhàng nói rồi phát tay

Lí Khiêm và Lí Kiên hiểu rõ ai được đích thân lão đại nhà họ bảo rằng đưa xuống Lãnh Ngục số 8 tất là đắc tội rất lớn với Lão đại hoặc là đã tổn hại đến người quan trọng với lão đại

Lãnh Thiếu Phàm lấy trong túi một chiếc điện thoại mới toanh. Bấm một dãy số rồi cả hai cùng nhau nói việc gì đó. Khi kết thúc cuộc gọi thì Lãnh Thiếu Phàm cũng chuẩn bị ra về

Còn về Hoắc Tiệp Dao thì sao?

Khi Hoắc Tiệp Dao rời khỏi phòng CT liền phi nhanh đến sảnh chính của Lãnh Thị. Cô nhanh chân bước ra ngoài bên ngoài Đàm Thiếu Vũ đã đứng đợi sẵn ở đó

Thấy Hoắc Tiệp Dao bước ra. Đàm Thiếu Vũ mỉm cười dịu dàng rồi bước đến bên cô hôn nhẹ lên trán của cô một cái

- Anh nghe Hạ Di nói em bị người ta giả trò? __ Đàm Thiếu Vũ nheo mày lại hỏi

- Em không sao là được rồi. Nhanh nhanh rồi dự sinh thần Tiểu Hy nếu không cậu ấy lại mắng cho một trận. Nhanh nhanh __ Hoắc Tiệp Dao trả lời qua loa rồi đẩy Đàm Thiếu Vũ vào xe

Đàm Thiếu Vũ là người hiểu rõ cô nhất nên chỉ biết cười trừ rồi lắc đầu thở dài một tiếng rồi cũng nhanh chân bước vào xe. Một tay cần vô lăng một tay nắm lấy bàn tay của Hoắc Tiệp Dao nhấn ga chạy nhanh về Hoắc Gia

Vừa về đến Hoắc Gia, Hoắc Tiệp Dao đã bay nhanh về phòng khi chưa chào hỏi ba mẹ một tiếng nào. Hoắc Âu Tiệp và Cảnh Tiên Mẫn chỉ lắc đầu rồi cười trừ

Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy (Là bạn gái của Hoắc Tiệp Nhân chị dâu nhỏ mà Hoắc Tiệp Dao có nhắc đến. Là bạn thời đại học của cô) đứng nói chuyện cùng nhau một lúc sau Đàm Thiếu Vũ cùng Hoắc Tiệp Dao bước vào, tuy đã hiểu tính khó s của em gái và bạn mình nhưng Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy vẫn phải nhìn Hoắc Tiệp Dao rồi lắc đầu thở dài

Sau khi đã thay một bộ váy dự tiệc xong thì Hoắc Tiệp Dao từ từ bước xuống nhà. Đàm Thiếu Vũ cười nhẹ một cái rồi bước đến choàng tay ôm eo Hoắc Tiệp Dao kéo cô sát vào người

- Em rất đẹp Dao Dao __ Đàm Thiếu Vũ dịu dàng nói nhưng không quên đặt một nụ hôn lên trán của Hoắc Tiệp Dao

Hoắc Tiệp Dao đánh nhẹ vào ngực của Đàm Thiếu Vũ. Ba mẹ của cô và Đường Bách Vy cười lên một tiếng. Riêng Hoắc Tiệp Nhân đang trầm ngâm cái gì đó

Sau đó thì cả nhà 6 người cùng nhau đi đến Ngôn Gia. Chiếc Limo trắng sáng chói dừng lại trước cửa của Ngôn Gia. Bước xuống đầu tiên là Vợ chồng Hoắc Gia, Hoắc Âu Tiệp và Cảnh Tiên Mẫn. Tiếp đến là con trai và con dâu tương lai của Hoắc Gia, Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy. Cuối cùng là con gái út vàng ngọc của Hoắc Gia Hoắc Tiệp Dao và nhị thiếu của Đàm Gia Đàm Thiếu Vũ

Cả 6 người cùng nhau bước vào những người muốn nhìn nọt đều bu quanh họ. Riêng Ở một nơi trong góc khuất bữa tiệc có 1 cặp mắt rực lửa đang nhìn chăm chăm vào Hoắc Tiệp Dao khiến cô không thể không rung mình

Đàm Thiếu Vũ nhìn thấy Hoắc Tiệp Dao trong lòng mình kì lạ liên khó hiểu

- Em sao vậy Dao Dao? __ Đàm Thiếu Vũ lo lắng nhìn cô

- Em cảm giác như có ai đó đang nhìn mình vậy. Thật kì lạ a __ Hoắc Tiệp Dao không ngừng ngại mà trả lời

- Em đó. Cái tính khí sát thủ của em lại trở dậy sao? Có ai nhìn em ngoài mấy hoa hoa công tử nữa sao? __ Đàm Thiếu Vũ gõ nhẹ vào đầu cô

- Úi... Đau đầu... Hừ __ Hoắc Tiệp Dao chu môi bất mãn

Thuận thế Đàm Thiếu Vũ đặt ngay một nụ hôn nhẹ lên môi cô. Đối với cô và gia đình thì đây là việc hằng ngày nên đã sớm quen thuộc nhưng đối với ai kia thì đây là chuyện lớn

Lãnh Thiếu Phàm bàn tay nắm chặt thành quyền bóp chặt ly rượu vang trên tay. Nhìn Hoắc Tiệp Dao và Đàm Thiếu Vũ bằng ánh mắt rực lửa đến khó chịu. Anh chỉ muốn một tay bóp chết cái tên Đàm Thiếu Vũ ấy thôi nhưng lại không thể

Nhận ra ánh mắt của thằng bạn thân đang nhìn chăm chăm vào em trai mình bất giác Đàm Thiếu Phong lại rung mình lắc đầu một cái

- Thiếu Phàm... Cậu đang ghen với Thiếu Vũ sao? Nhìn cậu thật đáng sợ __ Đàm Thiếu Phong lên tiếng

Lãnh Thiếu Phàm lườm cho Đàm Thiếu Phong một cái nhưng lại im lặng ý là " Nếu cậu còn nói nữa thì Lãnh Ngục sẽ chờ ". Chơi với nhau nhiều năm chắc chắn sẽ hiểu nên Đàm Thiếu Phong cũng im bật

" Hoắc Tiệp Dao em giỏi lắm trước mặt tôi mà em dám để người đàn ông khác hôn em. Để rồi xem sau này tôi xử lý em thế nào " Đây là những suy nghĩ của anh nam chính đó bà con.....

6. Chương 6

Sau khi Đàm Thiếu Vũ hôn lên môi Hoắc Tiệp Dao thì cô nhanh tay đẩy Đàm Thiếu Vũ ra

- Người ta nhìn kìa __ Hoắc Tiệp Dao ngại ngùng đỏ mặt
- Em là bạn gái của anh. Thì sao chứ? __ Đàm Thiếu Vũ nở một nụ cười đầy cương chiêu
- Anh không chính chắn. __ Hoắc Tiệp Dao đánh nhẹ vào ngực của Đàm Thiếu Vũ rồi bước lên tìm Ngôn Tiểu Hy

Đàm Thiếu Vũ đứng ngây người cười đầy mãn nguyện. Bỗng nhiên, Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm bước đến chỗ mà Đàm Thiếu Vũ đang đứng khiến cậu ta không khỏi ngạc nhiên

- Lãnh Tổng khỏe! __ Đàm Thiếu Vũ chào hỏi
- Đàm Thiếu khỏe. __ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm trả lời lại
- Không biết Lãnh Tổng gặp tôi có việc gì? __ Đàm Thiếu Vũ vẫn bình tĩnh nói
- Không có gì lớn. Tôi chỉ muốn. Cậu và Tiệp Dao lập tức chia tay __ Lãnh Thiếu Phàm không ngượng ngùng hay chột dạ, tuy anh nói như vậy nhưng đối với mọi người đây là mệnh lệnh
- Haha.... Lãnh Tổng. Bên cạnh anh có biết bao nhiêu là nữ nhân muốn đến gần và có người còn tình nguyện ở bên cạnh anh, vậy tại sao lại tranh Dao Dao với tôi? __ Đàm Thiếu Vũ cười lớn một tiếng
- Vì tôi thích.... Tốt nhất cậu và Tiệp Dao nhanh chóng kết thúc. Nếu không... Hừ... Tôi sẽ không nể tình anh cậu mà hại đến gia đình của cậu đâu Đàm Thiếu Vũ. Những thứ Lãnh Thiếu Phàm này muốn là phải được. __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói rồi bước đi

Đàm Thiếu Vũ nheo mày lại nhìn theo bước chân của anh xa dần. Trong đầu cậu bây giờ cũng đang hoang mang tột độ không hiểu tại sao một người cao ngạo như Lãnh Thiếu Phàm lại tranh giành phụ nữ với Đàm Thiếu Vũ anh. Càng nghĩ càng không hiểu nên cậu cũng lắc đầu cho qua

Còn về phía cô? Hoắc Tiệp Dao cô bước lên phòng của Ngôn Tiểu Hy mà trong lòng cứ bất an cô lo sợ bữa tiệc này sẽ có một nguy hiểm đang rình rập mà người đó chính là Ngôn Thiện - là cha của Ngôn Tiểu Hy

Hoắc Tiệp Dao tự gõ vào đầu của mình một cái rồi lấy lại tinh thần gõ cửa phòng của Tiểu Hy * Cốc, cốc, cốc *

- Tiểu Hy cậu xong chưa? __ Hoắc Tiệp Dao lên tiếng

* Cạch * cánh cửa được mở ra. Ngôn Tiểu Hy nhìn thấy bạn thân của mình liền nhanh chân ôm chặt cổ của cô khiến cô không thở được

- Dao Dao chết tiệt. Cứ tưởng là không đến làm tở và Lam Nhi lo gần chết __ Tiểu Hy vừa nói vừa kẹp chặt cổ của cô

- Ừm... Ngộp.. Ngộp __ Hoắc Tiệp Dao khó khăn lên tiếng
- Hahaha... Sorry bấy bề __ Tiểu Hy thả cô ra gỡ đầu ngượng ngùng

Hoắc Tiệp Dao lắc đầu chán nản rồi cùng Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi bước xuống nhà

Có lẽ là cô hơi đa nghi nhưng cũng may là bữa tiệc sinh nhật này không xảy ra việc gì hết. Nhưng cô lại để ý thái độ của Đàm Thiếu Vũ, thái độ của anh rất ư là kì lạ không giống như anh hằng ngày.

Kết thúc bữa tiệc, Hoắc Tiệp Dao cùng Đàm Thiếu Vũ cùng nhau đi dạo khuya

Đàm Thiếu Vũ vẫn trầm ngâm suy nghĩ cái gì đó. Còn Hoắc Tiệp Dao vẫn bước đi, cả hai cùng nhau đi nhưng không khí lại im lặng đến đáng sợ. Khi cả hai bước đến một con sông nhỏ nơi này là nơi Đàm Thiếu Vũ đã tỏ tình với cô nên cô rất vui khi đứng ở đây

- Dao Dao anh có việc muốn nói __ Đàm Thiếu Vũ e dè lên tiếng
- Anh nói đi __ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ nhàng

- Chúng... Chúng ta... Chia tay đi _ Đàm Thiếu Vũ nói càng ngày càng nhỏ

- Anh nói cái gì? _ Nụ cười của cô cứng đờ lại nhìn cậu ta rồi nheo mày lại

- Anh nói... Chúng ta chia tay đi... Anh hết yêu em rồi _ Đàm Thiếu Vũ quát lớn

- Anh... Anh là đang lừa em... Lừa em đúng không? Đàm Thiếu Vũ... Anh yêu em 2 năm không lẽ những tình cảm đó là giả? Anh nói đi... Anh lừa em... Anh hãy nói là lừa em đi _ Hoắc Tiệp Dao vô cùng kích động quát lên nước mắt bất giác lăn dài trên khuôn mặt xinh đẹp của cô

- Tôi nói hoàn toàn là thật. Tôi hết yêu cô rồi. Hoắc Tiệp Dao... Chia tay đi _ Đàm Thiếu Vũ cố gắng ném lại cảm giác đau nhói trong tim vì gia đình nên anh đành phải làm như vậy

- Anh... Anh... Đàm Thiếu Vũ... Anh được lắm. Tình cảm tôi giành cho anh xem như kết thúc ở đây. Hoắc Tiệp Dao này hận anh... Đàm Thiếu Vũ tôi hận anh _ Cô hét lớn

Rồi dùng tay kéo đứt sợi dây chuyền mà Cậu đã tặng trước kia ném thẳng ra bờ sông rồi chạy đi trên khuôn mặt ướt đẫm nước mắt

Đàm Thiếu Vũ trái tim đau nhói như có ai đó bóp chặt lại. Ngã khụy xuống đất nước mắt cũng đã tràn ra

- Dao Dao... Anh xin lỗi... Anh cũng chỉ vì... Vì gia đình thôi... Anh xin lỗi... Chúc em... Tìm được hạnh phúc mới và... Xứng đáng hơn anh

Đàm Thiếu Vũ lấy chiếc điện thoại của mình ra bấm một dãy số rồi nói

- Con chấp nhận đi du học!

Vừa nói xong liền cất ngay chiếc điện thoại vào túi rồi đứng dậy thần thờ bước đi

Trong màn đêm lạnh lẽo có một cặp đôi đã kết thúc một mối tình kéo dài 2 năm trời của mình. Cả hai cùng đau khổ nhưng vì gia đình người thân nên cũng đành im lặng mà chấp nhận sự việc đau lòng này

Đàm Thiếu Vũ anh đây đã làm tổn thương người con gái anh yêu. Anh không xứng làm người yêu của cô nữa nên anh đành buông tay cô để cô tìm được hạnh phúc khác

Tuy đau lòng nhưng dừng dừng lại ở đó hãy cố gắng gượng dậy mà phấn đấu cho sau này....

7. Chương 7

Sáng hôm sau, Hoắc Tiệp Dao mệt mỏi lê tấm thân xuống nhà ăn sáng. Ba Mẹ của cô cũng chau mày khó hiểu, Hoắc Tiệp Nhân nhìn thấy đôi mắt khá sưng đỏ do khóc của em gái mình liền hiểu một phần nào đó.

- Dao Nhi con sao vậy? _ Mẹ cô lên tiếng nói

- Con và Thiếu Vũ chia tay rồi _ Hoắc Tiệp Dao nhẹ nhàng nói

- Tại sao? Không phải hai đứa đang yên đang lành tại sao lại chia tay? _ Mẹ cô ngạc nhiên mở to mắt nhìn

- Anh ấy... Anh ấy nói không còn yêu con nữa. Tình cảm 2 năm qua chỉ là giả dối. Mẹ... Hức.. Anh ấy.. Hức... Huhu _ Hoắc Tiệp Dao đang nói rồi bật khóc lớn

- Dao Nhi ngoan đừng khóc... Thiếu Vũ là người như vậy thì con đừng buồn xem như là một bài học cho con đi. Ngoan đừng khóc _ Mẹ cô dịu dàng ôm cô vào lòng an ủi

- Đau... Đau lắm... Hức... _ Hoắc Tiệp Dao khóc nức lên

Cả Ba Mẹ và Anh hai cô nhìn cô khóc mà không khỏi đau lòng. Đứa con gái mà ông bà cưng chiều như công chúa từ nhỏ đến giờ, người em gái mà anh hết mực yêu thương từ bé vậy mà giờ khóc đến nổi thê lương như vậy

Mẹ cô chỉ bắt lực mà an ủi cô. Ba cô lắc đầu chán nản rồi nói nhẹ vài câu rồi cũng đi làm. Hoắc Tiệp Nhân cũng vậy, hôm nay cô nhờ anh hai xin nghỉ một buổi để cùng mẹ hàn huyên tâm sự

Đến gần 13h thì cô mới lê tấm thân mệt mỏi vào Lãnh Thị. Tuy là Lãnh Thiếu Phàm anh rất hả dạ nhưng nghe Hoắc Tiệp Nhân kể lại là cô khóc đến tê lương thì trong lòng anh rất rối chỉ muốn đến nhà cô mà ôm cô vào lòng nhưng vẫn không được

Cả buổi sáng anh ngồi trong phòng làm việc mà cứ như ngồi trên đồng lửa. Tâm tình của anh rất tệ nên buổi họp lúc nãy khiến các chủ quản khác phải lo sợ. Lí Kiên và Lí Khiên một bên cũng ngạc nhiên không kém. Anh đây là lần đầu tiên lo lắng... Nhất là một người con gái

Trong phòng anh cứ đi đi lại lại. Thích Dạ Kinh ngồi ở ghế sofa cũng phải chóng cả mặt

- Thiếu Phàm... Cậu ngồi xuống đi được không? Thật là chóng mặt với cậu _ Thích Dạ Kinh thở dài lên tiếng

- Không biết Tiệp Dao như thế nào rồi. Tổ thật sự rất lo cho cô ấy _ Lãnh Thiếu Phàm không giấu được sự lo lắng. Chân mày của anh nheo lại đến khó coi

- Haizzz... Cậu ngồi yên xem nào... Thật ra cái cô Tiệp Dao gì đấy là ai mà lại khiến Lãnh Thiếu Phàm cao cao tại thượng ngang tàn như cậu phải rung động và lo lắng. Thực sự khiến Lục Chính Hàn này tò mò _ Người nam nhân tên Lục Chính Hàn ngồi kế bên mà không hời hợt nên đành lên tiếng

Lãnh Thiếu Phàm trong lòng như lửa đốt nên không trả lời lại chỉ lạnh lùng lườm cho nam nhân tên Lục Chính Hàn một cái thật đáng sợ khiến cả hai người trên sofa đều lo lắng. Trong lòng thầm gọi tên Hoắc Tiệp Dao

Cùng lúc đó, Hoắc Tiệp Dao bước vào với vẻ mặt bình thản đến kì lạ. Lãnh Thiếu Phàm nhìn thấy chỉ muốn bay lại ôm chặt cô nhưng anh không làm vậy mà trên vẻ mặt hiện lên ý cười

- CT, Thích Tổng và vị tiên sinh này khỏe _ Hoắc Tiệp Dao cố gắng gượng mình nở một nụ cười nhạt

- Dao Dao khỏe _ Thích Dạ Kinh cũng kịp nở một nụ cười nhẹ

- Để tôi pha cafe cho 3 vị _ Hoắc Tiệp Dao để chiếc túi xách lên bàn làm việc rồi đi ra ngoài

Lãnh Thiếu Phàm hài lòng, trong lòng khá là vui vẻ rồi cùng nhau ngồi trên sofa. Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn thấy anh như vậy liền thở phào nhẹ nhõm

- Cô bé đó là Tiệp Dao đấy hả? _ Lục Chính Hàn lên tiếng

- Đúng vậy. Rất xinh đẹp đúng không? _ Thích Dạ Kinh một bên phụ họa

- Haha... Một tuyệt thế mỹ nhân _ Lục Chính Hàn cười lớn

- Đó là em gái của Tiệp Nhân đấy _ Thích Dạ Kinh chêm thêm vào

- Đủ chưa? _ Lãnh Thiếu Phàm một bên đen mặt khó chịu

2 thanh niên kia đành im lặng. Một lúc sau, Hoắc Tiệp Dao bước vào, cô để 3 tách cafe lên bàn rồi phi ngay về bàn làm việc

Lãnh Thiếu Phàm luôn quan sát từng nhất cử nhất động của cô. Vì anh đã điều tra thân thế nhưng những thứ hiển thị lên điều là bình thường. Nhưng theo anh cảm nhận được cô gái Hoắc Tiệp Dao này không phải là người bình thường

Nhận ra có ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào mình. Hoắc Tiệp Dao theo lí trí mà ngược lên nhìn liền chạm vào mắt của Lãnh Thiếu Phàm. Bốn mắt chạm nhau trong đôi mắt của anh có một tia gì đó gọi là xao động và ám áp nhưng ngược lại ánh mắt của cô rất lạnh lẽo và u ám

Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn cùng Lí Kiên và Lí Khiên ngồi một bên xem nhìn cô gái Hoắc Tiệp Dao thường ngày vui vẻ nhưng hiện tại lại lạnh lẽo đến đáng sợ khiến họ bất giác rung mình

- CT nhìn tôi là có việc? _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng nói

Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn ngồi một bên sặc cả cafe ho sặc sụa khi nghe khẩu khí lạnh lẽo đó của cô. Lí Kiên và Lí Khiêm cố gắng mở to mắt ngạc nhiên nhìn Hoắc Tiệp Dao như sinh vật lạ

- Không có gì. Tối nay em cùng tôi đi ăn cùng khách hàng __ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm nói
- Đã biết __ Cô gật đầu rồi mở máy tính ra bắt đầu làm gì đó

Thích Dạ Kinh thực sự không thể tin được chỉ sau một đêm mà con người của Hoắc Tiệp Dao cô đã thay đổi 180° từ một con người hoạt bát, lạnh lợi, đáng yêu hiện tại lại là một tảng băng di động

Lãnh Thiếu Phàm đang trầm ngâm suy nghĩ về việc mình làm. Anh thực sự không biết liệu việc anh làm đã gián tiếp làm cô đau khổ nên cô mới thành ra như vậy hay sao? Là anh sai sao?.....

8. Chương 8

Tối đến, Lãnh Thiếu Phàm cùng Hoắc Tiệp Dao đến một nhà hàng sang trọng. Tuy là cô không ngạc nhiên nhưng nơi này lại là nơi cô cùng Đàm Thiếu Vũ thường xuyên ăn cơm cùng nhau nhưng hiện giờ thì.....

Nghĩ đến đây Hoắc Tiệp Dao không giấu được sự đau lòng và xót xa. Cứ thần thờ bước vào Lãnh Thiếu Phàm. Ở cạnh bên Lãnh Thiếu Phàm nhận ra được sự thay đổi gì đó trên gương mặt của cô liền nheo mày lại. Anh thật sự rất tò mò về việc cô đang suy nghĩ

Cứ như vậy. Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm đến phòng VIP sang trọng. Anh và cô cùng nhau bước vào. Hoắc Tiệp Dao lấy lại tinh thần trên gương mặt gắng giương một nụ cười nhạt. Lãnh Thiếu Phàm thăm thở dài trong lòng rồi cũng nhau bước vào

Bên trong căn phòng đó là Lục Chính Hàn và Thích Dạ Kinh hai người đang ngồi với 2 " Mĩ nhân " của riêng mình

Hoắc Tiệp Dao ghét nhất là những loại " Hoa hoa công tử " này buồn chán lắc đầu một cái rồi cùng Lãnh Thiếu Phàm bước vào

- Thiếu Phàm chào tối __ Lục Chính Hàn lên tiếng
 - Chào __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh đạm nói
 - Thích Tổng, Lục Tổng khỏe __ Hoắc Tiệp Dao cúi người chào hỏi
 - Cứ gọi anh là Dạ Kinh hoặc Thích Ca là được rồi Dao Dao đừng khách sáo như vậy chứ __ Thích Dạ Kinh cười nhẹ
 - Đúng vậy cứ gọi anh là Lục Ca hoặc Chính Hàn là được __ Lục Chính Hàn cười một tiếng
- Hoắc Tiệp Dao cũng chỉ nở một nụ cười nhạt rồi ngồi vào bàn ăn. Trong cả buổi ăn có một cô gái trong số 2 " Mĩ nhân " đó cứ nhìn chằm chằm vào cô khiến cô khó chịu
- Cô đây là? __ Người con gái nhìn vào cô đó chính là Mẫn Tiểu Dịch là một người mẫu nổi tiếng
 - Hoắc Tiệp Dao. Thư kí của của Lãnh Tổng __ Cô nở một nụ cười nhạt
 - Chào cô. Tôi là Mẫn Tiểu Dịch là người mẫu. Còn kia là Huyền Trang là Ảnh Hậu của làn giải trí __ Mẫn Tiểu Dịch lên tiếng giới thiệu
 - Hân hạnh. Tôi chỉ là một thư kí nhỏ mong thứ lỗi. CT tôi xin phép về trước tôi có hẹn với chị dâu nhỏ rồi __ Hoắc Tiệp Dao đứng dậy nói
 - Tôi đưa em về? __ Lãnh Thiếu Phàm chợt dừng đưa

- Không cần. Có người đến đón tôi rồi. Xin phép. Thích Ca, Lục Ca có dịp em sẽ mời mọi người một bữa. Xin phép __ Hoắc Tiệp Dao lấy túi xách hàng hiệu trên ghế rồi đi mất

Mãn Tiểu Địch và Huyền Trang để ý đến mẫu tui rách của cô. Mẫu này là mẫu mới nhất vẫn chưa được tung vào thị trường. Càng nghĩ càng ganh ghét hơn

- Lãnh Tổng. Có cần tôi gọi một mỹ nhân đến không? _ Mãn Tiểu Địch ổng ẹo nói

- Nếu cô còn muốn sống thì cầm miệng lại! _ Lãnh Thiếu Phàm lườm một cái lạnh lùng

- Người ta chỉ muốn anh vui vẻ thôi mà _ Huyền Trang một bên phụ họa

* Rầm * Lãnh Thiếu Phàm tức giận đập bàn một cái lớn khiến Lục Chính Hàn và Thích Dạ Kinh một phen hoảng hồn. Còn hai cô kia cũng giật bắn mình

- Tôi nói cho cô biết Mãn Tiểu Địch. Người tôi cần là Hoắc Tiệp Dao.... Người tôi yêu là Nhị tiểu thư của Hoắc Gia Hoắc Tiệp Dao. Cho nên cô... Đừng động đến Tiệp Dao nếu không. Vị trí người mẫu đại diện của cô ở Thích Ảnh sẽ bị tôi một tay đập đổ _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói trên gương mặt tuấn tú bây giờ lại tức giận đến khó coi

- Xin... Xin lỗi... Lãnh Tổng _ Mãn Tiểu Địch hoảng hốt

Lãnh Thiếu Phàm đứng phắt dậy bỏ đi. Là anh đi tìm Hoắc Tiệp Dao, còn về Lục Chính Hàn và Thích Dạ Kinh thì bỏ lại một câu " Chia tay đi " liền bỏ đi mất

Còn cô? Sau khi rời khỏi nhà hàng The Rose (Tên nhà hàng đó ạ) Đường Bách Vy đã đợi sẵn ở sảnh chính. Hoắc Tiệp Dao bước vào xe có cả Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi trong xe. Sau khi cô bước lên thì Đường Bách Vy bắt đầu khởi động xe và bắt đầu chạy đi

Bên trong xe....

- Dao Dao có việc gì buồn kể tui tớ nghe _ An Lam Nhi nhỏ giọng

- Tớ và Thiếu Vũ chia tay rồi _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười chua chát

- Hai người đang yên đang lành tại sao lại chia tay? Chẳng phải hôm qua còn tốt lắm sau? _ Đường Bách Vy một bên đẩy nghi vấn

- Lúc kết thúc bữa tiệc... Anh ấy đã nói không còn yêu tớ nữa. Tình cảm 2 năm qua cũng chỉ là giả dối. Thực sự... Đau... Đau lắm _ Hoắc Tiệp Dao đặt một tay lên ngực trái một tay nắm chặt thành quyền

- Được rồi. Đừng buồn, Bách Vy đến bar Night đi. Hôm nay, chúng ta giải sầu cùng Dao Dao xem như bắt đầu một cuộc sống mới _ Ngôn Tiểu Hy vỗ vai cô một cái

- Được! _ Đường Bách Vy gạt đầu một cái rồi vòng xe lại chạy nhanh đến bar

Còn anh? Sau khi rời khỏi nhà hàng Lãnh Thiếu Phàm và Lí Kiên cùng Lí Khiêm cùng nhau đi tìm nhưng lại không thấy cô đâu cả

Vậy là Lãnh Thiếu Phàm thở hắt ra một cái rồi đến quán Bar Night. Lục Chính Hàn và Thích Dạ Kinh nghe Lí Kiên nói vậy cũng cùng nhau đến Bar Night.

Cả 3 anh cùng nhau ngồi ở bàn góc khuất. Một lúc sau Hoắc Tiệp Nhân được sự triệu hồi của Đàm Thiếu Phong cả hai người cùng nhau bước vào

Khi cả 5 đại tài phiệt đang uống rượu giải sầu cho Lãnh Thiếu Phàm thì bên ngoài cửa đang có ầm ĩ cái gì đó. Lí Kiên bước ra xem liền ngạc nhiên rồi chạy vào báo lại với anh

- Lãnh Thiếu.... Hoắc Tiểu Thư và bạn.... Đang bị một đám người vây quanh _ Lí Kiên cung kính nói

Nghe Lí Kiên nói lúc đầu Hoắc Tiệp Nhân và Đàm Thiếu Phong hơi ngạc nhiên là vì.... Tại sao cô lại ở đây? Nhưng một hồi thì cũng hiểu chuyện nên ậm ừ cho qua

Còn Lãnh Thiếu Phàm rất muốn xem cô sẽ xử lý những người đó như thế nào nên cũng lạnh lẽo cho qua.

Riêng Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn thì ngược lại hai anh này đang là lo lắng cho họ. Cứ tia mắt nhìn ra cửa

Còn ở chỗ cô thì sao?.....

9. Chương 9

Ở chỗ của Hoắc Tiệp Dao. Cô bị một đám côn đồ khoảng 10 người vây quanh, Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi thì hơi lo lắng vì hai người họ không biết võ, riêng Đường Bách Vy thì nhìn cô, tuy là bạn thân lâu năm nhưng cả 3 cô gái kia đều chưa biết Hoắc Tiệp Dao là sát thủ nên có vẻ sợ sệt

Hoắc Tiệp Dao liếc nhìn anh hai đang thấy chết không cứu đằng kia cắn nhẹ môi dưới rồi thủ thế

- Cô em đi với anh đi __ Tên cầm đầu nói

- Phì.... Ta khinh. Nghĩ sao lão nương ta lại đi với người? __ Hoắc Tiệp Dao nhếch mép

- Dao Dao tớ sợ __ Ngôn Tiểu Hy kéo tay áo của cô

- Đừng lo để yên cho tớ. Hôm nay lão nương ta sẽ lấy người xả giận.... Hừ __ Hoắc Tiệp Dao ném một cái hừ lạnh rồi bắt đầu đánh

Chưa đến 5 phút thì cả 10 người to lớn đã nằm dài dưới sàn. Hoắc Tiệp Dao phủi tay rồi bước đến bàn của các anh nhà ta đang ngồi thẳng tay giành lấy ly rượu của Hoắc Tiệp Nhân một hơi cạn sạch

- Anh hai thấy chết không cứu __ Hoắc Tiệp Dao bĩu môi

- Hờ... Anh đây chưa muốn làm công cụ xả giận cho em đâu __ Hoắc Tiệp Nhân nhún vai

- Xì... Mà công nhận... Bọn họ... Yếu mà bày đặt ra gió __ Hoắc Tiệp Dao thở dài

Hiện tại trên gương mặt của Lí Kiên, Lí Khiêm, Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn là hai chữ ” Ngụ người ” to tướng trên mặt. Đường Bách Vy và Ngôn Tiểu Hy cũng không khác gì 4 thanh niên kia. Riêng An Lam Nhi là chết lặng

Còn Lãnh Thiếu Phàm khuôn mặt lúc đầu là ngạc nhiên rồi sang cười nhẹ đầy tính cưng chiều

Lí Kiên và Lí Khiêm há hốc miệng nhìn Hoắc Tiệp Dao. Cô nheo mày lại

- Ngậm mồm lại nếu không gió độc vô là chết đó hai ca ca kia __ Hoắc Tiệp Dao lên tiếng châm chọc

- À... Ừm __ Lí Kiên gật gù ngậm mồm lại

- Tiệp Dao có võ sao? __ Lục Chính Hàn vẫn còn ngạc nhiên

- Nếu cậu muốn biết thì ra tiếp vài chiêu đi __ Đàm Thiếu Phong một bên phụ họa

- Haha.... Đến Lãnh Ngục đi được chứ Thiếu Phàm? __ Thích Dạ Kinh nói.

- Được! __ Lãnh Thiếu Phàm không ngần ngại gật đầu đồng ý

Sẵn tiện thử sức của Hoắc Tiệp Dao cô. Còn Hoắc Tiệp Dao chỉ thản nhiên nhún vai một cái.

Lãnh Ngục

Lãnh Thiếu Phàm đi đầu tiếp theo Đàm Thiếu Phong và Thích Dạ Kinh, tiếp nữa là Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy. Kế bên là Lục Chính Hàn, phía sau là Hoắc Tiệp Dao, Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi. Cuối cùng là Lí Kiên và Lí Khiêm

Vừa bước vào đã nghe tiếng la hét thất thanh của tù nhân trong ngục. Mùi máu tanh xộc ngay vào mũi khiến Ngôn Tiểu Hy và An Lam Nhi phải lạnh sống lưng còn riêng Hoắc Tiệp Dao vẫn bình tĩnh bước đi

Đến một đấu trường các sát thủ đang tập luyện thấy Lãnh Thiếu Phàm đều cung kính gọi một tiếng ” Lão Đại ”

Lãnh Thiếu Phàm chỉ lạnh lùng đi qua đến ghế ngồi xem trò vui. Còn Hoắc Tiệp Dao và Lục Chính Hàn thì bước đến giữa đấu trường. Các sát thủ ở đây liên tục bàn tán đến Hoắc Tiệp Dao cô

- Tại sao lại cho nữ nhân vào đây? __ ST (Sát thủ) 1
- Cô gái kia muốn tìm chết hay sao mà lại thách đấu với tứ đường chủ vậy? __ ST 2
- Xem cô ta làm gì được! __ ST 3

Dường như những lời bàn tán chủ yếu là nhắm vào Hoắc Tiệp Dao cô nhưng cô không quan tâm thay đổi khuôn mặt sang trạng thái lạnh lùng khiến Lục Chính Hàn đối diện phải lạnh sống lưng

Và trận chiến giữa Hoắc Tiệp Dao và Lục Chính Hàn chính thức bắt đầu. Lục Chính Hàn tung cú đá Karate về phía của cô nhưng Hoắc Tiệp Dao lại dùng tay giữ lại, nắm giữ lấy chân của Lục Chính Hàn xoay người lại quật cậu xuống đất không nhân nhượng.

Bị quật xuống đất toàn thân Lục Chính Hàn đau nhức. Nhưng cũng cố gượng dậy thủ thế, Lục Chính Hàn tiếp tục chạy lấy đà rồi tung một lần nữa cú đá Karate về hướng của Hoắc Tiệp Dao

Nếu như với sức lực hiện tại của cậu mà cô chặn lại sẽ dễ gây ra thương tích. Một là cậu sẽ bị gãy chân. Hai là cô sẽ bị thương. Nhưng với tính nhanh nhạy của cô. Hoắc Tiệp Dao bật người về sau mượn sức từ chân của Lục Chính Hàn phóng mình lên cao kẹp chặt cổ của cậu rồi một lần nữa quật cậu xuống đất.

Bên dưới khán đài các sát thủ đang căng mắt ra nhìn. Còn bên ghế thì.... Thích Dạ Kinh há hốc tán thưởng, còn Lí Kiên và Lí Khiêm thầm ngưỡng mộ. Riêng Lãnh Thiếu Phàm lại vô cùng hài lòng

Kết thúc trận đấu Hoắc Tiệp Dao đến đỡ Lục Chính Hàn đứng dậy

- Lục ca xin lỗi nha __ Hoắc Tiệp Dao ngượng ngại gãi đầu
- Úi... Không ngờ võ công của em Dao Dao đây lại lợi hại như vậy. Anh đây nhận em làm sư phụ __ Lục Chính Hàn cười một tiếng
- Haha... Cậu thua là đúng rồi. Tổ đây là người huấn luyện các sát thủ loại S vẫn có lần bị Dao Dao cho nằm đo đất nữa là __ Đàm Thiếu Phong cười lớn một tiếng
- Tiếp đến, mọi người cùng nhau đi đến một căn phòng ngập tràn máy tính.... Đây là biệt đội hacker hạng A của Lãnh Tôn. Thích Dạ Kinh rất tự hào về biệt đội của mình
- Hoắc Tiệp Dao bước đến một chiếc máy tính xem xét kĩ lưỡng chiếc máy tính. Thích Dạ Kinh đang mong chờ lời khen từ cô nhưng....
- Máy này bị nhiễm virus F8 rồi tại sao không xử lí? __ Hoắc Tiệp Dao quay sang nhìn Thích Dạ Kinh
- Cái gì? Máy đó là anh dùng...anh còn chưa biết là nhiễm virus tại sao... Tại sao em mới nhìn đã biết? __ Thích Dạ Kinh dường như chết lặng

Cả biệt đội này đều chết lặng mọi sự chú ý đều tập trung vào cô

- Anh xem đầu chui ghim của USB này xem đều bị ngã sang màu tím. Vì trong loại Virus F8 này có một loại axit ăn mòn kim loại rất chậm. Từ đầu sẽ bị chuyển sang màu tím rồi đến thời gian sau các dữ liệu có trong USB này đều bị rò rỉ và sẽ được gửi trực tiếp đến đối thủ còn trực tiếp gửi đến tổng bộ của sở cảnh sát thành phố T và cảnh sát quốc tế __ Hoắc Tiệp Dao không nhanh không chậm từ từ nói

Những hacker nghe đều ngạc nhiên tột độ. Đến một hacker hạng giỏi như Thích Dạ Kinh cũng phải ngạc nhiên vì từ trước đến giờ vẫn chưa có ai hiểu rõ các loại virus đến như vậy

Đến giờ phút này ngay cả Đàm Thiếu Phong và Hoắc Tiệp Nhân cũng không giấu nổi sự ngạc nhiên. Cô làm sát thủ hai anh đây đã biết nhưng cô hiểu được các loại virus và lại thành thực như vậy thì khiến hai anh hơi ngạc nhiên

- Sao em biết? __ Lục Chính Hàn mở to mắt ngạc nhiên
- Nói ra sợ anh không tin. Nhưng Virus này là do em chế tạo ra. Em vẫn còn đang trong thời gian thực nghiệm.... Nhưng không biết ai lại phổng tay trên của em lại tung ra trước hơn cả em. Thực là mệt mỏi __ Hoắc Tiệp Dao chu môi bất mãn

Một lần nữa tất cả ngạc nhiên.... Lãnh Thiếu Phàm không nói gì nhưng khuôn mặt tỏ ra vẻ rất thích thú

” Em khiến anh rất tò mò Hoắc Tiệp Dao ” Đây là suy nghĩ của Lãnh Thiếu Phàm anh.

Sau khi tham quan xong Lãnh Ngục thì ai về nhà nấy riêng Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm cùng nhau ở lại để bàn việc gì đó.....

Muốn biết việc gì thì hóng chap sau nha.....

10. Chương 10

Chỗ của Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm, anh đưa cô đến một căn phòng khá là rộng nhưng lại lạnh lẽo đến đáng sợ. Nơi đây là ngục số 8 nơi Hứa Tích Dung bị bắt trói

Lí Kiên và Lí Khiêm hơi nheo mày vì từ trước đến giờ chưa ai có thể vào ngục số 8 này ngoài Lãnh Thiếu Phàm vậy mà hôm nay anh lại dẫn theo một người đặc biệt hơn nữa lại là nữ nhi...

Bước vào ngục đầu tiên Hoắc Tiệp Dao cảm thấy là thích thú rồi chuyển sang phấn khích bởi cách bày trí cũng như kiến trúc nơi này rất âm u và lạnh lẽo

Lãnh Thiếu Phàm dẫn lối cho Hoắc Tiệp Dao đến một căn phòng tối nơi đây đang có một cô gái trên cơ thể chi chít vết thương do bị tra tấn. Hoắc Tiệp Dao hơi nheo mày cố gắng nhận dạng người con gái kia

- Hứa Tích Dung? _ Hoắc Tiệp Dao lơ đãng hỏi

- Đúng vậy. Tùy em xử lý _ Lãnh Thiếu Phàm nhỏ giọng

- Được. Dù sao cũng có người làm thí nghiệm thuốc mới a _ Hoắc Tiệp Dao hào hứng lấy trong giày ra một lọ dung dịch màu xanh lam

Hoắc Tiệp Dao bước đến gần chỗ mà Hứa Tích Dung bắt trói. Nhẹ nhàng dùng cây dao găm rạch nhẹ một đường trên mặt cô ta nhưng trên khuôn mặt của cô không có một chút gọi là dao động. Ánh mắt lạnh băng rồi cô trực tiếp đổ dung dịch ấy lên vết dao đó

Hoắc Tiệp Dao nhếch mép rồi cách ra xa. Lúc đầu là những vết thương kia đều được lành lại khiến Lí Kiên và Lí Khiêm lấy làm lạ. Tiếp đến, trên khuôn mặt của cô ta lại nổi lên một ít mụn đỏ nước. Tiếp nữa là những mụn ấy tự động vỡ ra rồi bắt đầu chảy máu. Cuối cùng, chất axit có trong dung dịch được hòa lại với máu đã chảy ra trong mụn đó tạo thành một hợp chất axit ăn mòn da thịt. Chưa đến 5 phút cơ thể của cô ta đã bị hủy hoại chỉ còn bộ xương. Chưa dừng lại ở đó, Hoắc Tiệp Dao đổ thêm một ít dung dịch màu tím vào bộ xương đó y như rằng bộ xương kia giống như nước hoàn toàn bốc hơi không còn gì hết...

- Không đẹp lắm... Haizzz... Cần thực nghiệm lại _ Hoắc Tiệp Dao lắc lắc lọ dung dịch tím trên tay

Lí Kiên và Lí Khiêm hoảng hồn cứ sợ đắc tội với cô sẽ..... Không muốn nghĩ đến

Lãnh Thiếu Phàm rất hài lòng đưa cô đến một căn phòng khác nơi này theo dự cảm của cô là có người ở vì ở đây có thức ăn và đầy đủ quần áo. Hoắc Tiệp Dao nheo mày nghĩ hoặc

- Thiếu Phàm đến rồi sao? _ Một giọng nói già dặn vang lên

Giọng nói tuy già dặn nhưng lại ấm áp. Giọng nói với cô khá quen thuộc theo phản xạ cô xoay người lại nhìn liền giật bản mình

- Dao Dao cũng ở đây sao? _ Người kia nói

- Sự phụ! _ Hoắc Tiệp Dao bất ngờ thốt lên

Không những Lí Kiên và Lí Khiêm mà ngay cả Lãnh Thiếu Phàm cũng ngạc nhiên tròn mắt. Vì người kia chính là sự phụ kiêm ba của anh - Lãnh Duật. Ông chỉ có duy nhất 2 đệ tử một nam một nữ. Nam là Lãnh Thiếu Phàm còn nữ thì chưa ai biết.... Vậy mà.....

- Ô... Còn nhớ ông già này sao? _ Ba của anh lên tiếng
 - Sư phụ à.... Sao lại không nhớ được chứ _ Hoắc Tiệp Dao chu môi bất mãn
 - Tại sao không tìm đến thăm ta? _ Lãnh Duật gõ nhẹ đầu cô
 - Ủi... Sư phụ à.... Người sau khi rời khỏi tổ chức con liền tìm người điều tra gần 3 tháng vẫn không có tin tức. Vì Phong nói thầy không muốn bị làm phiền nên con không tìm nữa chứ bộ _ Hoắc Tiệp Dao ôm lấy cánh tay của Lãnh Duật mà làm nũng
 - Quốc Phong vẫn còn nhớ đến lão đây sao? _ Lãnh Duật cười nhẹ
 - Sư phụ à.... Phong nói với con nếu tìm được sư phụ thì báo với Phong một tiếng. Anh ấy sẽ không ngại đường xa mà về đây đâu a _ Hoắc Tiệp Dao tiếp tục nói
 - Haha... Thôi được rồi... Để khi nào nó rảnh thì bảo nó về chúng ta hàn huyên tâm sự _ Lãnh Duật xoa đầu cô nói
- Bên kia khi Lãnh Thiếu Phàm nghe cô gọi một tiếng " Phong " hai tiếng cũng à " Phong " còn nào là " Anh ấy " khiến anh không khỏi khó chịu trên mặt hiện lên một tầng mây u ám
- Con đến đây làm gì đây? Còn đưa cả Dao Dao đến muốn gì? _ Lãnh Duật cũng đoán được một vài phần của việc này
 - Ra mắt Ba. Còn mẹ thì ngày mai con sẽ đưa về sau _ Lãnh Thiếu Phàm không nhanh không chậm từ tốn nói
 - Cái... Cái gì mà ra mắt?... CT à... Anh ế lâu quá rồi bị chạm dây thần kinh nào sao hả? _ Hoắc Tiệp Dao ngạc nhiên mở to mắt nhìn
 - Không. Dù sao em cũng chưa chồng còn tôi chưa vợ tất nhiên là rất hợp pháp và rất bình thường rồi _ Lãnh Thiếu Phàm vẫn bình tĩnh
 - Haha..... Tốt.... Ai thì Ba không biết nhưng Dao Dao thì mẹ con đồng ý hai tay hai chân là chắc rồi _ Lãnh Duật một bên phụ họa
 - Sư phụ... Không... Không.. _ Hoắc Tiệp Dao lắp bắp
 - Cứ quyết định vậy đi nha. Ngày mai anh sẽ đến đón em về Lãnh Gia ra mắt ba mẹ. Sẵn chuyến ra mắt ba mẹ Hoắc luôn nhé. Còn bây giờ để anh đưa em về _ Lãnh Thiếu Phàm tuôn một hơi rồi kéo cô đi mất khi cô còn chưa ú ớ thêm câu nào.
- Lãnh Duật cười đến vui vẻ rồi cũng về nhà với bà xã của mình chính là mẹ anh đó ạ - Kim Ngân Quỳnh
- Lí Kiên và Lí Khiêm nhún vai rồi rùng mình vì suy nghĩ đến cuộc sống sau này của mình với bà " Chị dâu " Bá đạo này. Bất giác cả hai cùng thở dài một cái rồi lắc đầu náo nê bước đi
- Còn trong xe của Lãnh Thiếu Phàm thì Hoắc Tiệp Dao cứ luyên thuyên nói tựa như không có điểm dừng
- CT à. Tại sao anh lại nói như vậy? Kêu sư phụ hiểu làm thì sao?
 - CT à tôi còn muốn lấy chồng a
 - CT à tại sao anh lại nói với sư phụ như vậy. Sau này làm sao tôi lấy chồng đây
 - CT à. Anh làm ơn nói với sư phụ là hiểu lầm đi.
 - Huhu....
 - Em đủ chưa? _ Lãnh Thiếu Phàm đen mặt vì cô cứ một câu " Lấy chồng " hai câu cũng " Lấy chồng " khiến anh khó chịu
 - Huhu... Chứ tại sao anh lại nói như vậy.... Anh nói vậy thì tôi sao mà lấy chồng đây... _ Hoắc Tiệp Dao tiếp tục lèm bèm

Lãnh Thiếu Phàm bực dọc đạp nhanh chân ga chạy như điên trên đường tuy cô không sợ nhưng khuôn mặt của anh khiến cô cảm thấy bất an a

Đến nơi có tên là " Lãnh Viên " làm bằng vàng trắng khiến cô ngạc nhiên tột độ. Khi chưa ý thức được gì thì cô đã bị anh trực tiếp vác trên vai lạnh lùng bước vào mặc kệ cô trên vai la oai oái

Các người hầu trong nhà đầu tiên là ngạc nhiên vì cô là người phụ nữ đầu tiên mà anh đưa về nhà. Quản gia Đinh - Đinh Lan hay gọi là Má Lan hay Má Đinh thềm cười nhẹ một cái

Anh vác cô thẳng lên phòng đóng cửa một cái " RẦM " thật nhẹ nhàng. Ném cô không thương tiếc lên giường rồi đè cô dưới thân

- Anh làm gì vậy hả? __ Hoắc Tiệp Dao bực dọc vùng vẫy

- Em nghĩ tôi muốn làm gì? __ Lãnh Thiếu Phàm cúi xuống ngấu nghiến hôn cánh môi của Hoắc Tiệp Dao

Và nụ hôn không dừng lại ở đó..... Tự diễn nha các bạn:3

11. Chương 11

Sáng hôm sau, cả một đêm bị anh hành hạ đến chết đi sống lại. Hoắc Tiệp Dao toàn thân đau nhức thâm nguyên rửa ai kia. Lãnh Thiếu Phàm cả một đêm đều được ăn no nên tâm tình rất tốt và cực kì vui vẻ.

Hôm nay còn đích thân vào bếp làm đồ ăn sáng cho " Tình yêu " bị mình hành hạ của đêm hôm qua.

Hoắc Tiệp Dao mệt mỏi cố gắng lê tấm thân vừa đau nhức vừa không còn mảnh vải che thân bước vào nhà vệ sinh để vệ sinh cá nhân. Sau đó nhìn qua tủ quần áo có sẵn cả quần áo cho cả nam và nữ liền nheo mày

- Vậy mà nói không có nữ nhi. Quần áo cũng đã chuẩn bị vậy mà nói là độc thân hoàng kim __ Hoắc Tiệp Dao bĩu môi

- Là cho em đó. Vừa đưa đến sáng nay __ Một giọng nói trầm thấp và vô cùng ấm áp vang lên khiến cô giật bắn mình

Nhìn sang là Lãnh Thiếu Phàm đang đứng khoanh tay trước cửa phòng vệ sinh. Cô dùng tay chặn cơ thể lại, Lãnh Thiếu Phàm bị hành động của cô khiến anh bật cười thành tiếng

- Cơ thể của em còn chỗ nào mà tôi chưa thấy? Che chắn cái gì? Thay đồ nhanh rồi ra ăn sáng __ Lãnh Thiếu Phàm cười lớn rồi đi ra ngoài

Hoắc Tiệp Dao trong phòng vệ sinh bị anh chọc đến điên tiết thiếu điều là giết người. Cô hậm hực vớ lấy một chiếc váy màu trắng khá mỏng. Cô soi mình trong gương trên cơ thể chỉ chích vết đốm xanh đốm đỏ toàn là dấu tích của sự hoan ái tối qua. Hoắc Tiệp Dao càng nhìn càng bực mình hậm hực bước ra

- Em ăn đi rồi tôi đưa về Hoắc Gia __ Lãnh Thiếu Phàm vỗ tay vào chỗ ngồi kế bên anh

- Hừ... Tôi chưa đồng ý ai cho anh tự tiện quyết định? __ Hoắc Tiệp Dao bực dọc nói

- Làm cũng làm rồi. Thấy cũng thấy rồi. Sờ cũng sờ rồi. Mà nói cũng nói rồi. Em không lấy tôi thì lấy ai? __ Lãnh Thiếu Phàm ôm tay kéo cô ngồi trên đùi mình bàn tay siết chặt eo cô

- Anh vô sỉ __ Hoắc Tiệp Dao vùng vẫy muốn thoát khỏi anh

- Nếu vô sỉ mà có được em tôi không ngại vô sỉ __ Lãnh Thiếu Phàm giữ chặt sau gáy của cô ra áp môi mình lên môi cô

Môi lưỡi quần quýt khiến anh không kiềm chế được bản thân. Càng hôn càng sâu anh không thể dứt ra được. Hoắc Tiệp Dao đâm mạnh lên ngực anh, Lãnh Thiếu Phàm tuy không muốn nhưng cũng tiếc nuốt rồi khỏi bờ môi ngọt ngào của cô.

- Mối em rất ngọt. Và có thể em rất ngon __ Lãnh Thiếu Phàm nhếch mép cười

- Vô sỉ __ Hoắc Tiệp Dao liếc anh một cái rồi bắt đầu ăn sáng.

Sau khi chén xong bữa sáng. Như lời anh đã nói, Lãnh Thiếu Phàm đưa Hoắc Tiệp Dao về Hoắc Gia. Cả ba và mẹ của cô đều rất lo lắng vì cả một đêm cô không về

Chiếc Lamborghini của Lãnh Thiếu Phàm dừng lại tại trước cổng của Hoắc Gia. Quân gia vừa nhìn thấy liền chạy vào báo với ông bà Hoắc. Hoắc Tiệp Dao thản nhiên xuống xe mà không ngó ngang gì đến Lãnh Thiếu Phàm một bên đen mặt

- Em là bỏ quên tôi? __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh giọng

- Ô... Tôi nghĩ anh nên về nhà chứ? __ Hoắc Tiệp Dao nheo mày lại.

- Hừm.... Chờ xong rồi em định bỏ à? __ Lãnh Thiếu Phàm mở cửa xuống xe

- Hừ. __ Hoắc Tiệp Dao hất mặt rồi đi vào nhà

Vừa vào đến nhà cô đã bị ba mẹ vây quanh. Còn đưa cô xoay vòng vòng khiến cô chóng hết cả mặt.

- Ba Mẹ à... Chóng mặt quá __ Hoắc Tiệp Dao thở dài lên tiếng

- Tối qua con đi đâu? Rồi ngủ ở đâu sao lại không về nhà. Biết là ba mẹ lo lắng không hả? __ Cảnh Tiên Mẫn vừa nói vừa thút thít

- Haizzz... Con có sao đâu nè __ Hoắc Tiệp Dao dỗ mẹ mình

- Xin lỗi hai bác. Tối qua Dao Dao là ở với con. Nên hôm nay con đến đây để xin phép hai bác cho con được phép lấy Dao Dao về làm vợ __ Lãnh Thiếu Phàm vẫn bình tĩnh nói.

Hoắc Tiệp Dao nghe anh nói mà muốn độn thổ. Ba mẹ cô bây giờ mới để ý đến anh, Lãnh Thiếu Phàm là một soái ca khá lạnh lùng nhưng vẫn có vẻ gì đó gọi là ấm áp

- Chào cậu Lãnh Thiếu __ Hoắc Âu Tiệp cười nhẹ

- CT Hoắc quá lời. Con mới là người cần chào bác chứ __ Lãnh Thiếu Phàm cúi người chào hỏi

- Haha.... Mời cậu ngồi __ Hoắc Âu Tiệp và Lãnh Thiếu Phàm cùng nhau bước đến sofa phòng khách

Hoắc Tiệp Dao tất nhiên là cùng mẹ đại nhân vào bếp chuẩn bị một số thức ăn nhẹ cho anh và ba cô

- Con mời ba. Của anh đây CT __ Hoắc Tiệp Dao để chỗ của Ba cô một ly trà và chỗ của anh là một ly cafe

- Sắp lấy nhau rồi còn chủ với chả tịch __ Cảnh Tiên Mẫn ngồi bên cạnh chồng mình cố ý trêu chọc

- Lấy ai. Ai lấy? __ Hoắc Tiệp Dao giả vờ ngu ngơ lên tiếng

- Lấy em. Anh lấy __ Lãnh Thiếu Phàm một bên trả lời

- Ai gả mà lấy. Xí __ Hoắc Tiệp Dao bĩu môi

- Ba là ba gả đó. Còn mẹ thì sao? __ Hoắc Âu Tiệp cười lớn

- Nếu ông đã đồng ý gả thì tôi cũng vậy. Phần con chăm sóc Dao Nhi rồi Thiếu Phàm __ Cảnh Tiên Mẫn một bên phụ họa cho chồng

Chồng từng vợ hững khiến cô há hốc. Bĩu môi bất mãn. Lãnh Thiếu Phàm nhìn ra ba mẹ vợ tương lai đang cố ý trêu chọc cô nên khóe môi cong lên một đường cong hoàn hảo

- Vậy con sẽ sắp xếp để hai bên gia đình gặp nhau. Bây giờ con muốn Dao Dao sang nhà con ở được chứ? __ Lãnh Thiếu Phàm choàng tay ôm eo Hoắc Tiệp Dao kéo cô vào lòng

- Haha... Được... Được... Cứ vậy đi. Khi nào sắp xếp xong thì cứ gọi cho ba __ Hoắc Âu Tiệp cười lớn

Hoắc Tiệp Dao vẫn chưa phân tích hết câu nói của Lãnh Thiếu Phàm đã bị anh bế trực tiếp ra ngoài xe. Cô chưa kịp ứ ớ anh đã nhấn chân ga chạy nhanh đến Lãnh Gia

Trước cổng Lành Gia, người hầu trong nhà thấy anh về liền cuống quýt cả lên. Mẹ anh Kim Ngân Quỳnh và một cô gái nào đó đang trò chuyện còn có cả ba anh Lành Duật trong phòng khách....

12. Chương 12

Lãnh Thiếu Phàm ôm eo Hoắc Tiệp Dao tiến vào Lành Gia. Ba mẹ của anh nhìn thấy cô liền như thấy vàng cười đến rạn vỡ. Còn cô gái kia thì ngạc nhiên mở to mắt nhìn một người con gái xinh đẹp đang đứng trước mặt mình

- Ba mẹ _ Lãnh Thiếu Phàm lên tiếng chào hỏi

- Sư Phụ, Sư Mẫu hai người khỏe! _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ

- Ôi... Dao Nhi của sư mẫu lại đây nào _ Kim Ngân Quỳnh vỗ tay vào chỗ trống bên cạnh

Lãnh Thiếu Phàm nhìn cô gái kia rồi nheo mày lại khó hiểu. Còn cô gái kia thì nhìn Lãnh Thiếu Phàm bằng ánh mắt cực kì háo sắc...

- Đây là Tạ Thủy Tinh. Con gái của Nghị Viên Tạ Viết... Thiếu Phàm chào hỏi đi _ Lãnh Duật nói..

- Tạ tiểu thư chào _ Lãnh Thiếu Phàm cất lên giọng nói đầy lạnh lùng

- Thiếu Phàm khỏe! _ Tạ Thủy Tinh ỏng ẹo nói

- Con đưa Dao Dao về đây là như thế nào? _ Kim Ngân Quỳnh liếc xéo Anh

- Con đưa Dao Dao đến là ra mắt ba mẹ. Con sẽ lấy và chỉ lấy một mình Dao Dao _ Lãnh Thiếu Phàm không nhanh không chậm cứ đều đều mà nói

-Ồ.... Dao Dao con chịu nó sao? Lạ nha! _ Kim Ngân Quỳnh cười tươi.

- Haizz... Sư Mẫu là có người muốn tống con đi sớm nên mới đồng ý gả thôi. Con thật bất hạnh a _ Hoắc Tiệp Dao ngoan ngoãn nằm trong lòng của Kim Ngân Quỳnh

- Haha... Vậy ở lại đây với Mẹ... Mẹ đây sẽ thương con nhất nhà _ Kim Ngân Quỳnh cũng ôm chặt cô

- Có vẻ như bác gái với vị tiểu thư này rất thân thiết? _ Tạ Thủy Tinh được nhìn một màn mẹ con tình cảm liền khó chịu nói

- A... Tạ Thủy Tinh đây sao? Nếu tôi nhớ không lầm thì cô và Phí Hùng đang yêu nhau mà nhỉ? _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhạt

- Tôi... Tôi... Còn độc thân... Chưa có người yêu _ Tạ Thủy Tinh lắp bắp.

- Ha... Thì ra cô vào đây là vì tài sản của Lành Gia. Hừ... Vậy mà tôi còn muốn giới thiệu cô cho Con trai tôi. Cũng may là có Dao Dao nếu không thì tôi đã bị cô lừa rồi _ Kim Ngân Quỳnh lạnh hắt nhìn cô ta

- Con... Con không có... Không có... _ Tạ Thủy Tinh mắt ngấn nước

- Hừ. Mẹ nghĩ làm sao mà có thể gán ghép con với cô ta? _ Lãnh Thiếu Phàm thở dài

- Hừ. Mẹ tưởng cô ta ngoan hiền nên mới muốn giới thiệu cho con. Nhưng bây giờ mẹ có Dao Dao rồi. Con dâu như Dao Dao là tuyệt vời nhất nha _ nhắc đến cô là y như rằng Kim Ngân Quỳnh ánh mắt sáng rỡ

Tạ Thủy Tinh liếc Hoắc Tiệp Dao một cái rồi hậm hực bỏ đi. Lãnh Thiếu Phàm nhún vai như không quan tâm. Vợ chồng Lành gia thì cứ hú hí nói chuyện với cô mà bỏ quên Lãnh Thiếu Phàm anh đang bị bơ vơ một mình

Anh và cô ở lại ăn trưa cùng hai vợ chồng Lành gia. Trong bữa ăn tất nhiên Hoắc Tiệp Dao được ba mẹ Lành quan tâm chăm sóc còn Lãnh Thiếu Phàm bị cả ba lần mẹ ném vào một xô nào đó mất rồi

Khi ăn trưa xong thì Lãnh Thiếu Phàm và Hoắc Tiệp Dao xin phép về trước. Nhưng anh là đưa cô đi trung tâm thương mại, Lãnh Thiếu Phàm đương nhiên ôm eo cô tiến vào. Các nhân viên. Gặp anh cúi người cung kính gọi một tiếng ” Boss ”

Lãnh Thiếu Phàm không quan tâm lắm lạnh lùng đến khu thời trang. Hoắc Tiệp Dao chỉ ngu ngơ bước đi theo anh

- Lấy hết cho tôi __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói

Rồi anh chỉ tay về hướng cả một dãy đồ nào là áo là quần là váy còn có cả... Đồ lót các kiểu. Hoắc Tiệp Dao nheo mày lại nhìn anh rồi nhìn vào một đồng hồ anh chọn mà thầm thở dài trong lòng

- Em cần gì nữa không? __ Lãnh Thiếu Phàm thay đổi 180° nói với cô bằng giọng nhỏ nhẹ đầy cưng chiều

- Anh mua nhiều vậy làm gì? __ Hoắc Tiệp Dao nheo mày lại

- Để khi anh xé còn có nhiều đồ cho em. Nếu không chẳng lẽ em lại mặc đồ của anh? __ Lãnh Thiếu Phàm cúi xuống thì thầm vào tai cô trên khuôn mặt hiện lên ý cười đầy gian xảo

- Lưu manh. Vô sỉ __ Hoắc Tiệp Dao đỏ mặt

- Anh có nói rồi nếu như vô sỉ mà rước được em. Anh tình nguyện vô sỉ __ Lãnh Thiếu Phàm nhẹ nhàng đặt lên môi cô một nụ hôn nhẹ

Hoắc Tiệp Dao vẫn chưa kịp phản ứng thì đã bị anh kéo đi đến khu trang sức. Lãnh Thiếu Phàm và Hoắc Tiệp Dao ngắm vài cặp nhẫn kết hôn.

- Em thích đôi vào? __ Lãnh Thiếu Phàm cưng chiều kéo cô vào lòng

- Hửm? Em chọn? __ Hoắc Tiệp Dao chỉ vào mặt mình

- Đúng vậy bà xã __ Lãnh Thiếu Phàm nở một nụ cười ấm áp với cô

Hoắc Tiệp Dao gạt đầu một cái rồi bắt đầu nhìn một lượt các đôi nhẫn ở đây. Cô nhìn trúng một chiếc nhẫn với thiết kế tinh xảo được đính viên kim cương đen

- Em lấy đôi này __ Hoắc Tiệp Dao chỉ tay về hướng đôi nhẫn.

Cô nhân viên nhìn thấy liền lấy ra cho cô xem. Hoắc Tiệp Dao cầm chiếc nhẫn lên xem liền gạt đầu hài lòng. Cô nhìn sang anh. Lãnh Thiếu Phàm chỉ gạt đầu rồi hôn nhẹ lên trán cô

- Gói lại cho tôi. Gửi đến Lãnh Viên __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói rồi lại kéo cô đi mất

Cô nhân viên chỉ biết gạt gù rồi nhanh chóng gói lại

Lãnh Thiếu Phàm kéo cô lên xe nhân chân ga chạy nhanh đến một tiệm áo cưới mang cái tên rất đẹp ” TIỆM ÁO CƯỚI HẠNH PHÚC ”

Hoắc Tiệp Dao ngược lên nhìn tên của tiệm liền nở một nụ cười nhạt. Hiện tại cô vẫn chưa có tình cảm với anh nhưng cô cũng mong rằng cuộc hôn nhân này sẽ giống như tên của cửa tiệm. Hạnh phúc....

Lãnh Thiếu Phàm choàng tay ôm eo cô tiến vào cửa tiệm. Các nhân viên nữ mắt liền hình trái tim nhìn anh. Ai ai mà không biết anh chính là vị Chủ tịch trẻ tuổi của Lãnh Thị Lãnh Thiếu Phàm nhưng lại sắp kết hôn mấy nhân viên nữ liếc nhìn cô với ánh mắt tóe lửa

Hoắc Tiệp Dao không quan tâm lắm cứ đi theo Lãnh Thiếu Phàm. Anh đi sâu vào bên trong có một nam thanh niên là người lai với mái tóc màu đen và đôi mắt xanh quyến rũ. Cô không thể không nhìn

- Thiếu Phàm lâu ngày không gặp __ Người thanh niên đó nói

- Chào cậu Alax. Đây là vợ sắp cưới của tớ. Hoắc Tiệp Dao __ Lãnh Thiếu Phàm kéo cô vào lòng

- Chào anh Alax __ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ nhàng

- Chào em. Anh là Alax tên tiếng Trung là Kỳ Doãn Nam __ Alax cũng kịp nở một nụ cười

- Cậu lấy thứ tớ cần và thay cho cô ấy __ Lãnh Thiếu Phàm nói

- Được. Cậu cũng chuẩn bị đi nhé một tí thợ chụp sẽ đến __ Alax nói rồi cùng Hoắc Tiệp Dao bước vào
Lãnh Thiếu Phàm cũng vớ lấy bộ vest chú rể trên bàn rồi bước vào thay. Khi thay xong anh ra ngoài ngồi
ở sofa thì bỗng điện thoại cô vang lên....

13. Chương 13

Điện thoại của Hoắc Tiệp Dao vang lên hiện lên màn hình là ” Tiểu Hy ” Lãnh Thiếu Phàm nhận ra được
đây là Ngôn Tiểu Hy là bạn thân của cô. Lãnh Thiếu Phàm nhấc điện thoại của cô trượt sang nghe

- < dao=“” dao,=“” cậu=“” ở=“” đâu=“” vậy?=“”> __ Bên kia Ngôn Tiểu Hy đang lo lắng

- Dao Dao đang thử váy cưới __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng trả lời.

- < anh=“” là=“” ai?=“” sao=“” lại=“” nghe=“” máy=“” của=“” dao=“” dao?=“”> __ Ngôn Tiểu Hy nói

- Lãnh Thiếu Phàm. Chồng sắp cưới của Dao Dao! __ Lãnh Thiếu Phàm nhàn nhạt trả lời rồi cúp máy cái
rụp

Vừa cúp máy xong chiếc màn che của Hoắc Tiệp Dao được kéo ra để lộ một tuyệt thế mỹ nhân cùng với
chiếc váy cưới trắng tinh. Lãnh Thiếu Phàm nở một nụ cười nhẹ rồi bước đến ôm eo cô

- Em rất đẹp __ Lãnh Thiếu Phàm thì thầm vào tai cô

Hoắc Tiệp Dao không trả lời nhưng khuôn mặt thì đỏ ửng. Alax nhìn vậy liền bật cười thành tiếng

- Nào... Vào trong thợ chụp đang đợi __ Alax nói.

Lãnh Thiếu Phàm dìu Hoắc Tiệp Dao vào trong. Anh và cô cứ làm hết kiểu này đến kiểu kia đến gần 4h
chiều thì anh và cô mới hoàn thành xong bộ ảnh cưới

Sau khi chụp ảnh cưới xong thì Hoắc Tiệp Dao được Lãnh Thiếu Phàm hộ tống về Lãnh Viên. Các người
hầu đều biết cô và anh sắp kết hôn nên ai cũng không buồn gọi cô một tiếng ” Thiếu Phu Nhân ”

Lãnh Thiếu Phàm nghe mọi người gọi cô như vậy thì trong lòng có ý hài lòng tâm tình trở nên cực kì vui
vẻ. Lãnh Thiếu Phàm bước đến thư phòng để phê duyệt một số việc của công ti còn Hoắc Tiệp Dao sau khi
tắm xong thì xuống nhà với Má Lan

- Thiếu Phu Nhân cô xuống có việc gì không ạ? __ Má Lan nở một nụ cười hiền hậu

- Bác đừng gọi con là thiếu phu nhân. Gọi con là Dao Dao hoặc Dao Nhi là được rồi a __ Hoắc Tiệp Dao ôm
lấy tay Má Lan làm nũng

- Nhưng thiếu gia biết sẽ trách phạt má Lan __ Má Lan khom người nói.

- Kệ anh ta đi. Má là Má Lan đúng không? Má cứ gọi con là Dao Nhi được rồi... Nha nha nha... __ Hoắc
Tiệp Dao chu môi đáng yêu

- Được... Dao Nhi. Con xuống đây làm gì vậy? __ Má Lan bật cười

- Thiếu Phàm đâu? __ Hoắc Tiệp Dao hơi đỏ mặt hỏi.

- Thiếu gia đang trong thư phòng __ Má Lan nói

- À vâng. Má có gì ăn nhẹ không? Con đói quá __ Hoắc Tiệp Dao xoa xoa cái bụng nhỏ của mình

- Có bánh Tiramisu con ăn chứ để Má lấy __ Má Lan nói

- Vâng ạ __ Hoắc Tiệp Dao cười tươi rói

Má Lan cũng rất vui khi có cô ở đây. Từ ngày có cô Lãnh Thiếu Phàm vui vẻ hơn hẳn, còn tâm tình rất tốt. Các người hầu trong Lãnh Viên cũng rất mến cô vì cô là một cô chủ tốt mà còn rất xinh đẹp. Má Lan rất hài lòng về cô còn Lãnh Thiếu Phàm thì đi đâu cũng đưa cô đi theo dường như là không tách rời

Thấm thoát Hoắc Tiệp Dao đã ở Lãnh Viên được 2 tuần. Hôm nay, là ngày trọng đại của Hoắc Tiệp Dao cô và Lãnh Thiếu Phàm anh

Hôm nay ngày lành tháng tốt nên gia đình anh và gia đình cô quyết định làm lễ cưới cho anh và cô

Khi anh và cô đứng trước cha sứ. Lãnh Thiếu Phàm trên khuôn mặt không giấu được vẻ vui sướng. Còn Hoắc Tiệp Dao tuy là khá ép buộc nhưng vẫn cảm thấy ấm áp đến lạ thường

- Lãnh Thiếu Phàm con có đồng ý lấy Hoắc Tiệp Dao làm vợ cho dù có ốm đau hay bệnh tật, giàu sang hay nghèo khó, khó khăn hay hoạn nạn cũng không thay lòng? __ Cha sứ nói

- Con đồng ý __ Lãnh Thiếu Phàm nói

- Hoắc Tiệp Dao con có đồng ý lấy Lãnh Thiếu Phàm làm chồng cho dù có ốm đau hay bệnh tật, giàu sang hay nghèo khó, khó khăn hay hoạn nạn cũng không thay lòng? __ Cha sứ nói

- Con... Con đồng ý __ Hoắc Tiệp Dao hơi ấp úng nhưng vẫn đồng ý.

- Ta tuyên bố hai con chính thức là vợ chồng. Hai con có thể hôn nhau __ Cha sứ nói

- Hôn đi, hôn đi, hôn đi __ Bên dưới kia Ngôn Tiểu Hy, An Lam Nhi, Hạ Di, Đường Bách Vy, Hoắc Tiệp Nhân, Đàm Thiếu Phong, Thịch Dạ Kinh và Lục Chính Hàn hò hét dữ dội

Lãnh Thiếu Phàm đặt tay lên eo cô kéo cô ngã vào lòng mình rồi đặt lên môi cô một nụ hôn rất dịu dàng

Bên ngoài lễ đường có một chàng trai đang thầm chúc phúc cho đôi uyên ương đó ” Dao Dao em phải hạnh phúc nhé! ” Vâng người đó chính là Đàm Thiếu Vũ đó ạ. Cậu ta nhìn cô rồi nở một nụ cười gượng gạo đầy chua chát rồi đi mất.

Bên trong lễ đường Hoắc Tiệp Dao nhắm mắt lại tung hoa cưới lên. Và số phận của bó hoa này lại rơi ngay vào đầu của Đường Bách Vy. Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười lém lỉnh

- Anh hai mau rước vợ về a __ Hoắc Tiệp Dao nói

- Được rồi. Phải nhanh thôi __ Hoắc Tiệp Nhân cười lớn một tiếng

Kết thúc lễ cưới, Lãnh Thiếu Phàm và Hoắc Tiệp Dao trở về Lãnh Viên. Anh có hỏi cô muốn đi đâu để hưởng tuần trăng mật nhưng cô chỉ hờ hững lắc đầu. Thế là anh và cô quyết định không đi tuần trăng mật mà cả hai sẽ ngoan ngoãn ở nhà để bồi đắp tình cảm

Lãnh Thiếu Phàm bế cô đặt lên giường. Môi lưỡi quấn quýt khiến cô không thở được.... Đêm nay là đêm tân hôn của đôi vợ chồng trẻ này nên..... Tự diễn nhé:3

14. Chương 14

Sau một đêm dài bị Lãnh Thiếu Phàm hành hạ đến ngất đi tỉnh lại thì cô chính thức làm bạn với chiếc giường thân yêu. Toàn thân của Hoắc Tiệp Dao như rã rời không còn sức lực nữa. Cả buổi tối cô không có thời gian ngủ nên sáng hôm nay cô quyết định ở nhà ngủ bù mặc kệ là ai gọi

Ngược lại với cô. Cả một đêm được ăn no nê nên tâm tình của Lãnh Thiếu Phàm anh đây rất tốt. Buổi sáng còn hí hửng vào bếp chuẩn bị một ít thức ăn cho ” Cô vợ nhỏ ” của mình

Khi thức ăn đã chín anh tự mình đưa khay thức ăn thơm lừng nức mũi lên phòng. Nhẹ nhàng mở cửa phòng ra thấy con mèo nhỏ nào đó vẫn còn ngủ ngon cũng không đành đánh thức

Lãnh Thiếu Phàm cương chiều bế cô vào phòng vệ sinh làm vệ sinh cá nhân. Anh cố gắng kìm nén dục vọng để tắm rửa cho cô. Sau khi đã tắm gội sạch sẽ thì anh lại bế cô ra ngoài để cô ngồi trên sofa rồi mới một mình vào phòng tắm dội nước lạnh

Hoắc Tiệp Dao do bị cái bụng đói meo đánh thức. Thấy trên bàn nhiều đồ ăn liền khò khè ngồi mà ăn ngay và luôn. Anh từ trong phòng tắm bước ra với bộ đồ thoải mái ở nhà thấy cô ăn đến ngấu nghiến liền phì cười một cái

- Em ăn từ từ. Có ai tranh với em đâu _ Lãnh Thiếu Phàm lấy một chiếc khăn giấy lau nhẹ môi cô
- Anh hành em cả đêm hôm qua tất nhiên phải ăn bù rồi... Hừ _ Hoắc Tiệp Dao liếc xéo anh một cái
- Được được. Em cứ ăn. Anh không cản. Nhưng ăn chậm kéo nghen _ Lãnh Thiếu Phàm dịu dàng ôm cô vào lòng
- Anh để yên cho em ăn xem nào _ Hoắc Tiệp Dao chu môi
- Tiệp Dao. Anh yêu em. Anh biết là hiện tại em chưa có tình cảm với anh. Nhưng em hứa. Đừng rời xa anh. Đừng bỏ rơi anh. Có được được không? Thiếu em. Anh thật sự sống không nổi đâu _ Lãnh Thiếu Phàm vùi đầu vào cổ của cô
- Em... Em... Nhưng.... Anh hứa dù có việc gì cũng phải tin em. Phải cho em giải thích hoặc là.... Phải cho em nói không được hiểu lầm em. Em không muốn bị phản bội một lần nào nữa đâu _ Hoắc Tiệp Dao bỗng nhiên nhớ đến Đàm Thiếu Vũ liền bất giác hai hàng nước mắt lăn xuống
- Ngoan đừng khóc. Anh sẽ tin em. Mãi mãi tin em và mãi mãi yêu em. Dao Dao anh yêu em. Yêu em rất nhiều _ Lãnh Thiếu Phàm hôn nhẹ lên tóc cô
- Thiếu Phàm... Cảm ơn anh _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ
- Vì sao lại cảm ơn anh? _ Lãnh Thiếu Phàm khó hiểu nhìn cô
- Cảm ơn anh vì đã tin em. Cảm ơn anh đã bên em và cảm ơn anh vì đã dành tình yêu cho em. Cảm ơn anh vì tất cả _ Hoắc Tiệp Dao tựa đầu vào ngực anh.
- Anh mới là người cảm ơn em. Dao Dao cảm ơn em đã đồng ý bên cạnh anh. Cảm ơn em đã làm ánh sáng soi đường cho anh. _ Lãnh Thiếu Phàm ôm chặt cô vào lòng

Sau đó thì cô và anh bắt đầu ăn sáng. Rất ngọt ngào và đầy hạnh phúc. Nhưng chưa chắc đã dừng lại ở đó....

Tối đến, Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm được mời đến dự một bữa tiệc của Tạ Gia. Tất nhiên Tạ Thủy Tinh cũng có mặt ở đây. Cô ta nhìn thấy anh và cô ân ái bên nhau liền đem lòng đố kị và muốn hãm hại cô

Trong khi Lãnh Thiếu Phàm đang bàn việc với một số tập đoàn khác thì Tạ Thủy Tinh bước đến gần chỗ của Hoắc Tiệp Dao đang đứng. Cô ta cố ý cầm một ly rượu giả vờ dấp ngã muốn đổ rượu vào người cô nhưng Hoắc Tiệp Dao nhanh chân né sang một bên khiến cô ta ngã lăn ra đất

Hoắc Tiệp Dao xoay người lại nhếch mép cười nửa miệng rồi bước đến đỡ cô ta đứng dậy.

- Tạ thiên kim không sao chứ? Tại sao có ghế đằng kia không ngồi. Có giường bên trong nhà lại không nằm sao lại nằm ngủ dưới nền đất thế kia? _ Hoắc Tiệp Dao châm chọc.
 - Hừ... Không phải là cô cố ý sao? _ Tạ Thủy Tinh hất mạnh tay cô ra. Thuận thế cô vờ ngã ra đất
- Các tiểu thư thiên kim thấy như vậy liền nhiều lời bàn tán to nhỏ
- Người ta có lòng giúp mà còn ra vẻ thanh cao. Thật là _ Thiên Kim 1 nói
 - Đúng là người không có giáo dục. Người ta giúp đỡ dậy mà còn hất cho người ta ngã nữa _ Thiên Kim 2
 - Tội cô gái kia quá. Đúng là lấy oán báo ơn mà _ Thiên Kim 3

Lãnh Thiếu Phàm nghe tiếng xì xầm bàn tán trong lòng liền hiện lên tia lo lắng, gấp gáp đi tìm Hoắc Tiệp Dao

Vừa đến nơi một cảnh tượng khiến anh phải đau lòng. Hoắc Tiệp Dao bị Tạ Thủy Tinh hất tay đến ngã lăn ra đất. Lãnh Thiếu Phàm tức giận bước đến đỡ Hoắc Tiệp Dao đứng dậy

- Em không sao chứ? _ Lãnh Thiếu Phàm lo lắng nói
- Em ổn _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ.
- Ai làm? _ Lãnh Thiếu Phàm gầm gọng
- Vô ý bị ngã thôi. Không sao mà _ Hoắc Tiệp Dao nhỏ giọng
- Anh hỏi em. Ai làm? Nếu em còn giấu anh sẽ không tha _ Lãnh Thiếu Phàm nheo mày ánh mắt hiện lên tia ác quỷ
- Em... Em... Em chỉ giúp Tạ thiên kim đứng dậy khi thấy cô ấy ngã dưới đất. Nhưng... Nhưng cô ấy nói là em cố ý.. Nên.. Nên hất tay em ra làm em ngã. Nhưng em không có cố ý... _ Hoắc Tiệp Dao bắt đầu thút thít
- Được rồi. Anh biết... Em không cố ý ngoan nín nào _ Lãnh Thiếu Phàm đau lòng khi thấy những giọt lệ của cô

Tất cả những vị khách tham gia buổi tiệc này đều bị anh làm cho ngạc nhiên. Vì đây là lần đầu tiên nhìn thấy một ác ma dịu dàng như vậy với một cô gái khiến họ tò mò về gia thế của Hoắc Tiệp Dao

Tạ Viết và Tạ Minh (Tạ Minh là anh trai của Tạ Thủy Tinh) từ trong nhà bước ra liền nghe những lời bàn tán xung quanh liền bước đến chỗ của Tạ Thủy Tinh

Tạ Minh nhìn thấy cô gái nhỏ lại còn là một tuyệt thế mỹ nhân liền bị cô hấp hồn nhìn cô chằm chằm

- Tạ thiếu đây sao lại nhìn Vợ tôi như vậy? _ Lãnh Thiếu Phàm tức giận nhưng vẫn tỏ ra bình tĩnh
- Đó... Đó là vợ... Vợ của cậu? _ Tạ Minh như không tin vào tai mình

Các vị khách và cả Tạ Viết cũng không khỏi ngạc nhiên. Tạ Thủy Tinh tức giận ra tay đánh Hoắc Tiệp Dao một cái. Các vị khách há hốc ngạc nhiên, riêng Lãnh Thiếu Phàm thì bị chọc cho điên tiết còn Hoắc Tiệp Dao thay đổi từ khuôn mặt hiền thực được thay thế bằng khuôn mặt lạnh lùng vô cảm nhìn chằm chằm vào Tạ Thủy Tinh....

15. Chương 15

Hoắc Tiệp Dao nhìn Tạ Thủy Tinh bằng cặp mắt tóe lửa. Cô bước đến gần Tạ Thủy Tinh *CHÁT* thẳng tay tát vào khuôn mặt đầy son phấn của cô ta

- Cô... Cô sao cô dám? _ Tạ Thủy Tinh tức giận quát
- Tạ Thủy Tinh. Tôi im lặng không phải tôi sợ mà là không muốn cô bị mất mặt ngay trong buổi tiệc của gia đình cô. Nhưng Tạ Thủy Tinh. Tôi không ngờ cô lại là người như vậy. Lúc đầu thì yêu đương qua lại với Phí Hùng của Tập đoàn Phí Thị. Lúc sau lại hùa theo cha mình có mưu đồ vào Lãnh Thị làm Lãnh Phu Nhân. Còn hiện tại... Cô dám đánh tôi một cái? Từ nhỏ đến lớn Hoắc Tiệp Dao này chưa từng bị ai đánh kể cả ba hay mẹ. Ngay cả anh hai của tôi cũng chưa từng ra tay đánh tôi vậy mà cô... Cô dám đánh tôi? Cô hỏi sao tôi dám đánh cô sao? Tôi còn dám giết cô nữa kìa. Đừng nghĩ tôi sợ cô mà không dám. Tôi chỉ không muốn làm bẩn tay của mình thôi. Tạ Thủy Tinh tốt nhất cô nên ngoan ngoãn yên phận làm Tạ Thiên Kim của Tạ Gia đi. Đừng có mà đối đầu với Hoắc Tiệp Dao này nếu không.... Cô phải CHẾT! _ Hoắc Tiệp Dao bực mình tuôn một tràng rồi bỏ đi

- Nghị viên Tạ. Con gái ông mà còn muốn hại vợ của Lãnh Thiếu Phàm thì tôi sẽ không nương tay đâu _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói rồi bước đi cùng cô

Tạ Thủy Tinh tức giận đập phá hết những thứ không bữa tiệc. Tạ Minh vẫn còn ngơ ngẩn với vẻ đẹp của Hoắc Tiệp Dao còn Tạ Viết và các khách mời đều bị một phen dọa cho sợ đến xanh mặt

Hoắc Tiệp Dao mang một bụng tức giận trở về nhà. Lãnh Thiếu Phàm đành hạ mình dỗ ngọt cô

- Vợ à đừng giận nữa sẽ không tốt cho sức khỏe đâu _ Lãnh Thiếu Phàm dịu dàng.

- Từ nhỏ đến lớn chưa ai từng đánh em vậy mà cô dám.. Hừ... Sao mà không giận chứ _ Hoắc Tiệp Dao hậm hực

- Được..... được rồi. Em đừng tức giận như vậy. Anh đưa em đến bar. Được chứ? _ Lãnh Thiếu Phàm cười đầy cưng chiều

- Cho em gọi bạn nha? _ Hoắc Tiệp Dao nhìn anh bằng ánh mắt cún con.

- Được được _ Lãnh Thiếu Phàm bị ánh mắt đó làm cho xiêu lòng

Hoắc Tiệp Dao mừng rỡ hôn chụt lên môi anh một cái rồi hí ha hí hửng chạy tọt lên phòng để thay đồ. Lãnh Thiếu Phàm lắc đầu một cái rồi cũng nhanh chân bước theo

Sao khi Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm đã thay xong y phục cho mình thì Lí Kiên và Lí Khiêm hộ tống " Lão đại " và " Chị dâu " đến bar Night

Trong lúc trên xe Hoắc Tiệp Dao tranh thủ gọi cho Hạ Di còn mấy người kia thì cô chắc chắn đã có người gọi đến nên cô cũng không quan tâm lắm

Đến quán Bar Night. Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng ôm eo Hoắc Tiệp Dao bước vào mà không để ý đến một ánh mắt hận thù đang nhìn chằm chằm vào cô

Lãnh Thiếu Phàm và Hoắc Tiệp Dao bước vào phòng VIP1. Lí Kiên và Lí Khiêm cũng lạnh nhạt bước theo, anh đặt cô ngồi trên đùi mình dịu dàng siết chặt eo cô

- Thiếu Phàm đã có vợ. Tiệp Nhân sắp kết hôn. Dạ Kinh và Thiếu Phong đã có bạn gái. Lẽ nào lại một mình tôi cô đơn lẻ bóng? _ Tiếng nói than trời trách đất này là của Lục Chính Hàn đó ạ

- Cái đó là do ăn ở đúng không cục cưng? _ Thích Dạ Kinh mỉm cười với nữ nhân bên cạnh

- Đúng a. Là do Hàn ca quá kén chọn thôi _ Người nữ nhân đó chính là An Lam Nhi đó ạ

- Lam Nhi... Cậu và Thích ca? _ Hoắc Tiệp Dao nheo mày nhìn An Lam Nhi

- Tớ và Dạ Kinh đang quen nhau nha _ An Lam Nhi nói

-Ồ _ Hoắc Tiệp Dao gật gù

- Nè để ý đến anh xú đi. Anh cũng có bạn gái nè _ Đàm Thiếu Phong bắt mồm nói

- Bạn gái của anh là Ngôn Tiểu Hy tiểu thư Ngôn Gia, em biết rồi không cần khoe a _ Hoắc Tiệp Dao cầm ly rượu nhấp nhẹ

- Hừ... Bạn với chả bè _ Ngôn Tiểu Hy một bên bĩu môi

* Cạch* Tiếng mở cửa vang lên. Bước vào là một thân ảnh nữ nhi cũng được sếp vào sổ tuyệt sắc giai nhân. Đó là Hạ Di đó ạ. Lục Chính Hàn ngược mắt lên nhìn liền bị Hạ Di hớp hồn mắt của cậu mở to nhìn Hạ Di

- Lục ca.... Rốt mắt kia _ An Lam Nhi trêu chọc

- Haha... Bị hớp hồn rồi sao? _ Đàm Thiếu Phong cười lớn

- Chào mọi người. Em là Hạ Di. Hôm lễ cưới của Dao Dao em cũng có đến dự. Em là đệ tử của Sư Phụ Dao Dao a _ Hạ Di nở một nụ cười để lộ chiếc răng khểnh xinh xắn

- Qua đây ngồi _ Hoắc Tiệp Dao chỉ về chỗ ngồi kế bên Lục Chính Hàn

- Em là đệ tử của Dao Dao? _ Hoắc Tiệp Nhân bây giờ mới lên tiếng

- Dạ. Chắc anh và Đàm ca đã biết Dao Dao là người của tổ chức Hoa Phong được mệnh danh là Nguyệt Tước. Còn em là một hộ pháp của Hoa Phong là một trong số 5 đệ tử của Dao Dao. Có danh là Nguyệt Kim _ Hạ Di nói một tràn

Hoắc Tiệp Dao lắc đầu rồi cúi gầm mặt xuống không nhìn Lãnh Thiếu Phàm nữa. Cô liếc lên nhìn anh bỗng giật mình khi nhìn thấy khuôn mặt đầy hắc tuyến của anh khiến cô rùng mình

- Sao em không nói với anh? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói

- Em... Em... Chỉ là chưa nói thôi _ Hoắc Tiệp Dao dụi dụi cái đầu nhỏ vào lồng ngực của anh làm nũng

- Ủa. Anh rể chưa biết hả? _ Hạ Di ngơ ngác hỏi

- Chưa! _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói

- Hớ. Em tưởng anh biết rồi. Vậy chắc Dao Dao là Ái Nữ cũng không ai biết nhỉ. Á.... Em lỡ lời _ Hạ Di một lần nữa vô tư nói rồi mới phát hiện mình bị lỡ lời

Hoắc Tiệp Dao khóc không ra nước mắt thầm gào thét tên của Hạ Di. Ném cho Hạ Di một cái lườm lạnh lẽo rồi xoay sang nhìn ông xã đại nhân. Khuôn mặt anh càng ngày càng khó coi

- Em còn gì giấu anh? _ Lãnh Thiếu Phàm cúi xuống nhìn cô

- Ừm... Hình như hết rồi. _ Hoắc Tiệp Dao suy nghĩ một hồi thì nói

- Thật? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh giọng

- Để xem. Em là Nguyệt Tước anh biết rồi. Em là Ái Nữ anh mới biết. Em chia tay Thiếu Vũ anh đã biết. Á.... Quốc Phong là anh nuôi của em lúc còn là đệ tử của Sư Phụ. Ừm... Sư phụ của em là Lãnh Duật anh đã biết. Trước khi quen với Thiếu Vũ thì em có quen qua đường với hơn... Á... Ừm.... 29....à không 39 người. Á để xem.... Lúc sư phụ rút khỏi tổ chức thì em có làm một phi vụ và đã được định cư ở một tòa lâu đài với một nam nhân tên Lăng Thiên. Ờm... Sau khi hoàn thành xong phi vụ đó thì em cũng từ tổ chức trở về thành phố T này. Còn mọi chuyện tiếp theo thì ai cũng biết nhỉ? _ Hoắc Tiệp Dao vô tư nói

Còn Lãnh Thiếu Phàm khi nghe cô nhắc đến " Thiếu Vũ " liền tức giận. Còn bồi thêm một câu " Quen qua đường với 39 người " khiến anh tức đến đỏ mặt. Còn có ở một nơi với người đàn ông tên " Lăng Thiên " khiến anh bùng nổ tức giận

Một thân xác Hoắc Tiệp Dao lên vai rồi phóng xe trở về nhà để lại cả đám ngồi ngơ ngơ không hiểu gì hết.... Về đến nhà..... Hoắc Tiệp Dao bị một con sói đại háo sắc nào đó ăn đến không còn một mảnh xương....

16. Chương 16

Sáng hôm sau, Hoắc Tiệp Dao mệt mỏi với toàn thân đau nhức bước xuống nhà. Lãnh Thiếu Phàm đang ngồi ở ghế sofa cùng một cô gái nào đó. Hoắc Tiệp Dao theo phản xạ nheo mày lại vì cô gái đó đang ôm cánh tay của anh nhưng Lãnh Thiếu Phàm không hề có chút gọi là bức tức mà cứ ung dung ngồi ở đó cho cô gái kia ôm

- Dao Dao _ Lãnh Thiếu Phàm nhìn thấy Hoắc Tiệp Dao liền nở một nụ cười nhẹ

- Đó là? _ Hoắc Tiệp Dao chỉ tay về phía cô gái đó

- Dạ chào chị dâu. Em là Lưu Ái Linh. Em họ của anh Thiếu Phàm _ Lưu Ái Linh nở một nụ cười đầy giả tạo

- À. Chào _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng chào hỏi

- Em đói chưa? Anh lấy gì đó cho em ăn nha? __ Lãnh Thiếu Phàm cứng chiều nói
- Không đói. Em có hẹn với bạn. Em đi trước! __ Hoắc Tiệp Dao gương mình nở một nụ cười nhạt
- Được. Cẩn thận một chút! __ Lãnh Thiếu Phàm khẽ mỉm cười rồi đặt lên trán cô một nụ hôn.

Hoắc Tiệp Dao gật đầu một cái rồi đi mất. Cô không hiểu vì sao mà nhìn cô gái tên Lưu Ái Linh đó cô lại khó chịu một cảm giác chưa từng có từ trước đến giờ khiến cô khó chịu. Hoắc Tiệp Dao có hẹn với Hạ Di đi dạo phố

Khi đến nhà Hạ Di. Hoắc Tiệp Dao lười biếng nằm dài trên sofa nhà Hạ Di

- Cậu sao vậy? __ Hạ Di lo lắng nheo mày
- Lưu Ái Linh gì đó. Cậu điều tra hộ tố. Là em họ của Thiếu Phàm __ Hoắc Tiệp Dao không ngừng ngại mà nói thẳng
- Được cứ để tố lo! À còn nữa Hắc Nguyệt, Bạch Nguyệt và Phong Nguyệt đã về rồi đó họ đang ở trụ sở Hoa Phong với anh Quốc Phong __ Hạ Di nói
- À còn nữa. Cậu điều tra về việc... Thiếu Vũ chia tay tố. Tố không nghĩ rằng anh ấy hết yêu tố đâu. Trong lòng tố có cảm giác lạ lẫm. Giống như là... Tố và Thiếu Phàm sắp có việc gì đó xảy ra giữa hai chúng tố __ Hoắc Tiệp Dao ánh mắt đượm buồn nhìn Hạ Di
- Dao Dao. Cậu yêu anh ta thật sao? __ Hạ Di nheo mày khó hiểu nhưng không kém phần lo lắng
- Tố không biết nữa. Chỉ là... Tố thấy cô gái tên Lưu Ái Linh gì đó lạ lẫm giống như là.... Ái Linh yêu Thiếu Phàm. Nếu thật sự là như vậy thì tố và anh ấy sẽ ly hôn __ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng hẳn
- Mấy hôm nay cậu cứ ở lại đây với tố đi. Dù sao một lát 3 người kia sang rồi ta sẽ tụ hợp đi chơi! __ Hạ Di nói
- Để tố gọi cho anh ấy đã! __ Hoắc Tiệp Dao nói

Hạ Di gật đầu nhẹ rồi đi vào trong. Hoắc Tiệp Dao bên ngoài do dự một lúc thì cũng lấy chiếc điện thoại ra bấm một dãy số

- < alo?=" có=" việc=" gì=" vậy=" dao=" dao?=" "> __ Lãnh Thiếu Phàm bên kia vô cùng vui vẻ
- Mấy hôm nay em sẽ ở lại nhà của Hạ Di. Anh không cần lo cho em! __ Hoắc Tiệp Dao nói
- < tại=" sao?=" "> __ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói
- Em và Hạ Di có việc bận nên sẽ ở cùng nhau hoàn thành khi nào đã hoàn thành xong thì... Thì em sẽ về! __ Hoắc Tiệp Dao diện đại một lý do nào đó nhưng trong lòng cô cảm thấy rất đau
- < được=" rồi.=" em=" cần=" thận=" một=" chút.=" nhanh=" chóng=" về=" với=" anh.=" "> __ Lãnh Thiếu Phàm thở dài trong lòng rồi cũng dịu dàng nói
- Được. Tạm biệt! __ Hoắc Tiệp Dao nói rồi cúp máy.

Nhưng trong lòng của Hoắc Tiệp Dao bây giờ rất rối và rất đau khi nhớ đến Lưu Ái Linh và Lãnh Thiếu Phàm ở cùng với nhau thì cô rất lo lắng. Cô sợ anh sẽ phản bội lại cô nhưng tâm trí của Hoắc Tiệp Dao hiện tại lại lấp đầy bằng hình ảnh của Đàm Thiếu Vũ...

Một lúc sau, Hạ Di bước ra với khuôn mặt lo lắng nhìn Hoắc Tiệp Dao. Cô nheo mày lại

- Chuyện gì? __ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng nói
- Cậu phải bình tĩnh nghe tố nói! __ Hạ Di mở to mắt nhìn cô
- Việc gì? Mau nói! __ Hoắc Tiệp Dao càng cảm thấy bất an hơn
- Việc của Lưu Ái Linh. Cô ta chính là yêu Thiếu Phàm cô ta về đây là muốn cướp lại Lãnh Thiếu Phàm từ cậu __ Hạ Di nói

Trái tim của Hoắc Tiệp Dao nhói lên một nhịp toàn thân không còn sức lực nữa, ánh mắt vô hồn nhìn chăm chăm vào Hạ Di

- Còn việc của Thiếu Vũ.... Thì... _ Hạ Di đáp ứng
- Thì sao? _ Hoắc Tiệp Dao không giữ được bình tĩnh mà quát lên
- Chính Lãnh Thiếu Phàm uy hiếp anh ấy.

17. Chương 17

- Chính Lãnh Thiếu Phàm uy hiếp anh ấy..... _ Hạ Di nói

* Đùng * Hoắc Tiệp Dao nghe Hạ Di nói liền như bị đông cứng lại. Khuôn mặt thần thờ dường như không tin vào tai mình. Bất giác hai dòng nước mắt ứa ra chảy dài trên khuôn mặt kiêu diễm của Hoắc Tiệp Dao

- Dao Dao cậu không sao chứ? _ Hạ Di lo lắng lay người cô
- Việc này là như thế nào. Nói rõ cho tớ nghe! _ Hoắc Tiệp Dao nghẹn ngào nói
- Theo tờ điều tra được thì vào hôm sinh thần của Tiểu Hy. Lãnh Thiếu đã có một cuộc trò chuyện ngắn với Thiếu Vũ. Lãnh Thiếu nói nếu Thiếu Vũ không chia tay cậu thì Lãnh Thiếu sẽ không nể tình anh em vào sinh ra tử cùng Phong ca mà ra tay hãm hại Tập Đoàn Đàm Thị. Vì gia đình nên Thiếu Vũ đã chọn chia tay cậu. Dao Dao cậu ổn chứ? _ Hạ Di kể lại toàn bộ sự việc cho Hoắc Tiệp Dao

Khi nghe xong Hoắc Tiệp Dao thần thờ gục ngã may mà có Hạ Di đỡ lấy cô nếu không thì cô đã an tọa dưới đất rồi

- Cậu... Cậu giúp tớ điều tra... Thiếu Vũ... Anh ấy ở đâu? _ Hoắc Tiệp Dao nhẹ giọng

Hạ Di gật đầu một cái rồi đỡ cô lên phòng nghỉ ngơi

Trong lòng của Hoắc Tiệp Dao trở nên đau nhói. Trái tim của cô như có cái gì đó bóp chặt lại. Đau... Đau lắm.... Cô đã khóc. Cô khóc vì người mà cô từng yêu. Cô khóc vì người cô đang yêu. Vì người cô từng yêu đã rời xa cô. Vì người cô đang yêu lại lừa dối cô

Cú shock này quá lớn đối với cô. 3 tháng trước Đàm Thiếu Vũ rời xa cô. 3 tháng sau người trên danh nghĩa là " Chồng " người đã hứa không " Lừa dối " cô lại lừa cô một cách trắng trợn.

- Hoắc Tiệp Dao. Mà thật ngốc để người ta lừa mà còn đem lòng yêu người đó. Mà là đồ ngốc....đồ ngốc Hoắc Tiệp Dao _ Cô vừa khóc vừa vò đầu bứt tai mình mà gào thét lên

Bên ngoài, Hạ Di (Kim Nguyệt) cùng Hạ Kiên (Hắc Nguyệt), Hạ Khánh (Phong Nguyệt) và Hạ Vi (Bạch Nguyệt) đều lắc đầu thở dài với sự tỷ mỉ luôn chúc sự phụ của mình

Cả 4 người đồng loạt thở dài một tiếng rồi bước xuống nhà.

- Dao Dao bị sao vậy? _ Hạ Khánh nói
- Việc của Thiếu Vũ. Cậu ấy đã biết! _ Hạ Di lo lắng nói
- Đàm Thiếu Vũ? Không phải Dao Dao và cậu ta chia tay lâu rồi sao? _ Hạ Kiên thắc mắc
- Đúng vậy. Nhưng.... Anh ấy chia tay Dao Dao là vì bị người khác uy hiếp. Nhưng trớ trêu sao người uy hiếp... Lại là người Dao Dao gọi là Chồng! _ Hạ Di thở dài một tiếng đầy náo nức
- Có chuyện đó sao? _ Bên ngoài một nam thanh niên uy nghiêm bước vào. Lạnh giọng nói
- BOSS! _ Cả 4 Người cúi người cung kính chào hỏi

Khuôn mặt lạnh lùng sắc sảo. Chiều cao khá là lí tưởng và đó là Hàm Quốc Phong - Hiện tại đang là lãnh đạo của Tổ chức Hoa Phong còn là anh trai nuôi của Hoắc Tiệp Dao....

- Chuyện của Dao Nhi là thật vậy sao? _ Hàm Quốc Phong trở nên lạnh khốc mỗi lần nhắc về chuyện của cô

- Dạ! Tôi điều tra được là như vậy! _ Hạ Di trở nên cực kì nghiêm túc nói

- Dao Nhi đâu? _ Hàm Quốc Phong lạnh giọng.

- Đang trên phòng! _ Hạ Vy nói

- Ừm..... Lãnh Thiếu Phàm tôi nhất định không tha cho cậu! _ Hàm Quốc Phong lạnh lẽo tuyên bố khiến 4 người kia run rẩy

Tuy có thể nói tại thành phố T này thế lực của Lãnh Tôn rất lớn nhưng nếu so sánh một Lãnh Tôn chỉ mới xuất hiện 2 năm thì Tổ chức Hoa Phong đã xuất hiện trong TGN đã hơn 50 năm từ rất lâu ” Cha truyền con nối ” cứ như vậy mà phát huy. Với Lãnh Tôn muốn thôn tóm Hoa Phong là một chuyện khó. Nhưng đối với Hoa Phong muốn thôn tóm Lãnh Tôn thì cực kì dễ dàng. Ngoài hoạt động chủ yếu ở Mỹ thì Hoa Phong vẫn hoạt động âm thầm ở Trung Quốc này nơi mạnh mẽ nhất vẫn là thành phố T. Chủ yếu là Hàm Quốc Phong muốn bảo vệ tuyệt đối cho Hoắc Tiệp Dao và Gia đình của cô.

Tối hôm đó, Hoắc Tiệp Dao biến thành một con người hoàn toàn mới. Hạ Di và Hạ Vy tuy đã đi theo cô nhiều năm nhưng vẫn phải sợ hãi trước khuôn mặt vô cảm của Hoắc Tiệp Dao hiện tại. Hạ Kiên và Hạ Khánh thì lắc đầu

- Dao Dao. Vào ăn tối! _ Hạ Vy cười nói

Hoắc Tiệp Dao gạt đầu rồi đi vào bàn ăn. Trong thực đơn bữa tối hôm nay toàn là những sơn hào hải vị. Hoắc Tiệp Dao thở dài trong lòng rồi ngồi xuống, cô vẫn chưa động đũa thì đã bị mùi của thức ăn xộc lên mũi

Hoắc Tiệp Dao trong người dâng lên một cảm giác khó chịu bực miệng chạy vào nhà vệ sinh để nôn mửa liên tục. Hạ Di và Hạ Vy cũng vội vã chạy theo cô

- Dao Dao. Có sao không? _ Hạ Di lo lắng vỗ lưng cho cô

- Không sao... Ơe _ Hoắc Tiệp Dao miệng thì nói không sao nhưng vẫn nôn mửa

- Uống đi! _ Hạ Vy lấy cho cô một ly nước ấm

Hoắc Tiệp Dao uống một ngụm rồi lấy khăn lau miệng rồi đi thẳng ra sofa ngồi. Cả 4 người kia liền dừng đũa cùng nhau bước ra cùng cô

- Em có sao không? _ Hạ Kiên nói

- Không sao, đừng lo quá! _ Hoắc Tiệp Dao gượng nở một nụ cười nhạt

- Ngày mai tớ đưa cậu đi bệnh viện! _ Hạ Di nói

- Ngày mai cậu cùng tớ về Lãnh Viên. Tớ muốn ly hôn. Tớ muốn tìm Thiếu Vũ! _ Hoắc Tiệp Dao lãnh đạm nói

- Nhưng... _ Hạ Di liếc nhìn 3 người còn lại

- Giúp tớ chứ? _ Hoắc Tiệp Dao nheo mày lại

- Tớ..... [Anh sẽ giúp!] _ Hạ Di vẫn còn phân vân thì một giọng nói đầy nam tính vang lên

Hoắc Tiệp Dao theo phản xạ xoay đầu lại nhìn liền nhận ra đó chính là Hàm Quốc Phong.

- Anh sẽ giúp em. Ngày mai anh đi cùng em! _ Hàm Quốc Phong đối với cô em gái này rất chi là dịu dàng.

- Phong Ca! _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ

- Đừng lo.... Anh sẽ bảo vệ em! _ Hàm Quốc Phong ôm cô vào lòng

Hoắc Tiệp Dao gật đầu một cái rồi cũng miễn cưỡng vào ăn tối cùng 5 con người kia. Sau khi ăn xong bữa tối, Hoắc Tiệp Dao cùng Hạ Di và Hạ Vy đi dạo hít thở không khí trong lành về đêm. Đến gần nửa đêm thì 3 người về đến nhà và phòng ai nấy về. Giường ai nấy ngủ. Quan trọng là suy nghĩ của mỗi người không giống nhau. Tâm trạng của từng người cũng không giống nhau.

Một buổi tối yên tĩnh và lạnh lẽo đến lạ thường. Mang một thứ gì đó gọi là.... Cô đơn!

18. Chương 18

Sáng hôm sau, Hoắc Tiệp Dao đã dậy từ rất sớm. Cô cầm một sấp tài liệu trên tay bắt giắc trong lòng dâng lên một cảm giác đau đớn đến khó tả.

Hoắc Tiệp Dao cùng Hạ Di và Hàm Quốc Phong trở về Lãnh Viên. Nhưng Lãnh Thiếu Phàm đã đi làm từ sớm, trong nhà chỉ còn một mình Lưu Ái Linh

- Chị dâu chào chị! _ Lưu Ái Linh nở một nụ cười giả tạo

- Cởi bỏ lớp giả tạo ấy đi. Thực bản thủ! _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lẽo nói.

- Haha... Cô đúng là thông minh đó Hoắc Tiệp Dao. Trong ngày hôm qua cô không có ở đây tôi và Thiếu Phàm đã rất vui vẻ và ân ái. Vậy sao cô không cắt đi luôn đi! _ Lưu Ái Linh trừng mắt nhìn cô

- Haha... Lưu Ái Linh... Thì ra Lưu Tiểu thư là muốn dùng lại đồ tôi đã dùng sao? Vậy được dù sao anh ta tôi chơi cũng chán rồi nhường lại cô đó! _ Hoắc Tiệp Dao cười lớn một tiếng khoanh tay trước ngực lạnh lẽo nói.

- Hoắc Tiệp Dao cô là tiện nhân dụ dỗ đàn ông! _ Lưu Ái Linh quát lên

- Haha.... Nếu tôi là tiện nhân thì cô chính là hồ ly. Một con hồ ly ngàn năm. Mặt người dạ thú có âm mưu thâm độc còn hơn cả rắn độc. _ Hoắc Tiệp Dao nhếch mép khinh bỉ

- Cô... Cô.... _ Lưu Ái Linh cứng họng

Cô ta liếc ra bên ngoài liền nhìn thấy Lãnh Thiếu Phàm đang bước vào nhanh tay tự tát vào mặt mình hai cái tự làm đau tóc mình rồi lên còn hất một ly nước nóng vào người rồi giả vờ ngã ra đất

Lãnh Thiếu Phàm được Má Lan gọi về. Vừa bước vào nhà đã thấy Lưu Ái Linh ngồi bệch dưới sàn nhà mà khóc lóc

- Ái Linh. Em sao vậy? _ Lãnh Thiếu Phàm chạy vào đỡ cô ta dậy

- Chị Dao Dao... Hức... Em không có ý gì với... Hức... Anh Thiếu Phàm cả... Hức... Chị đừng hiểu lầm! _ Lưu Ái Linh nức nở

- Hoắc Tiệp Dao... Là em làm? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nhìn cô

- Nếu đúng thì sao? _ Hoắc Tiệp Dao nhếch mép khinh bỉ

* CHÁT * tiếng đánh giòn tan như xé lòng vang lên khiến mọi người đều khinh ngạc. Lãnh Thiếu Phàm ra tay đánh vợ của mình vì em họ?

- Anh dám đánh tôi? _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng ném cho anh và cô ta một cái lườm lạnh lùng

- Là em sai trước. Mau xin lỗi Ái Linh _ Lãnh Thiếu Phàm quát lên đầy tức giận

- Là tôi sai? Là tôi sai sao? Không phải anh mới là người sai sao? _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng quát lên

- Tôi đã làm gì mà em nói tôi sai? _ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm nói

- Ha... 3 tháng trước. Vào dịp sinh thần của Tiểu Hy. Là anh... Là anh đã uy hiếp Thiếu Vũ chia tay tôi... Là anh đã uy hiếp là sẽ hãm hại Đàm Thị hãm hại gia đình anh ấy đúng không? Hả....? _ Hoắc Tiệp Dao hét lên đầy tức giận nước mắt cũng thi nhau tuôn ra

- Em vẫn còn nhớ cái tên đó sao? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói

- Nhớ..... Tôi tất nhiên là nhớ anh ấy. Một người con hiếu thảo vì gia đình hi sinh cả tình yêu. Nếu như anh không uy hiếp anh ấy thì người tôi gọi là chồng hiện tại đã là Đàm Thiếu Vũ không phải anh! _ Hoắc Tiệp Dao quát lớn

Lãnh Thiếu Phàm im lặng không nói gì nữa. Hoắc Tiệp Dao quệt đi những giọt nước mắt đó. Lấy trong túi xách ra một tập tài liệu ném thẳng vào anh

- Đây là đơn ly hôn. Tôi đã kí. Anh mau kí đi. Từ này tôi và anh không còn liên hệ gì nữa. Anh hãy sống tốt với Lưu Ái Linh của anh đi. Cô ta yêu anh lắm đó. Nếu anh muốn biết lời tôi nói là sự thật hay giả dối thì cứ mở camera của phòng khách lên mà xem. Chắc cô chưa biết nhỉ Lưu Ái Linh. Khắp nơi trong Lãnh Viên này đều có Camera! _ Hoắc Tiệp Dao nhếch mép

- Hoắc Tiệp Dao. Dù em sống hay chết cũng chỉ là người của Lãnh Thiếu Phàm tôi. Đơn ly hôn sao? Tôi không kí. Em đừng mong giữa em và Đàm Thiếu Vũ sẽ có kết cục tốt! _ Lãnh Thiếu Phàm thẳng tay xé nát đơn ly hôn trên tay rồi lướt qua cô đi mất

Lưu Ái Linh nở một nụ cười kì dị. Hàm Quốc Phong đi theo anh ra ngoài vườn. Hạ Di đưa cô về trước.

Hàm Quốc Phong đi theo Lãnh Thiếu Phàm đến một khu vườn toàn là hoa Violette loài hoa mà Hoắc Tiệp Dao thích nhất

- Hàm Quốc Phong. Cậu đi theo Dao Dao làm gì? _ Lãnh Thiếu Phàm gặng giọng

- Lãnh Thiếu Phàm. Lúc trước tôi đã có nói với cậu rằng. Ai cậu cũng có thể tổn thương riêng Dao Nhi tuyệt đối là không cho phép. Vậy mà cậu lại tổn thương Dao Nhi. Còn ra tay đánh em ấy. Cậu cho rằng thứ cậu thấy là đúng sao? _ Hàm Quốc Phong lạnh lùng nói

- Tôi... _ Lãnh Thiếu Phàm ngừng lại

- Lưu Ái Linh... Cái cô gái mà cậu cho là yếu đuối là ngoan hiền đó thực chất là một con rắn độc. Nếu cậu muốn biết thì xem lại camera nhà cậu. Bây giờ Dao Dao không muốn nhìn thấy cậu nữa. Cho nên... Cậu tránh xa em ấy càng xa càng tốt. Tạm biệt _ Hàm Quốc Phong nói một tràn rồi đi mất

Lãnh Thiếu Phàm theo lời nói của Hàm Quốc Phong bước vào thư phòng bấm vào camera ở phòng khách. Từng câu từng chữ của Hoắc Tiệp Dao cùng Lưu Ái Linh nói đều lọt vào tai anh rõ ràng từng chữ

” Hoắc Tiệp Dao... Cả đời của em chỉ được phép làm vợ của Lãnh Thiếu Phàm anh mà thôi

Lưu Ái Linh cô được lắm. Tôi sẽ cho cô trả giá gấp mười lần Dao Dao đã phải chịu. Cô chờ đó! ”

Những suy nghĩ của anh lóe lên biến khuôn mặt lạnh lẽo ngày thường ngày càng khó coi. Lãnh Thiếu Phàm nghiêng răng ken két nhìn chăm chăm vào vi tính...

19. Chương 19

Sau ngày hôm đó. Hoắc Tiệp Dao cùng Hàm Quốc Phong và 4 người kia bay sang Mỹ sinh sống vì cô biết Đàm Thiếu Vũ ở đây

Từ ngày hôm đó, Hoắc Tiệp Dao trở nên vô cùng tàn khốc nhưng lại có một tin không biết là cô nên vui hay nên buồn.... Cô mang thai

Là đứa con của Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm. Là đứa con ngoài ý muốn của cô nhưng cô không nỡ lòng nào bỏ đứa bé nên đành tự nhủ sẽ không sao và cố gắng vượt qua những thử thách đó

Sau 3 ngày ở Mỹ. Hoắc Tiệp Dao đã tình cờ gặp lại Đàm Thiếu Vũ. Cả hai cùng nhau vào một quán nước gần đó

- Em khỏe chứ Dao Dao? _ Đàm Thiếu Vũ nhẹ giọng
- Em khỏe. Còn anh? _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ.
- Anh ổn. Em và Lãnh Thiếu sang đây để du lịch sao? _ Đàm Thiếu Vũ nói nhưng trong lòng anh khá đau
- Em đã ly hôn rồi. Thiếu Vũ.... Em xin lỗi... Xin lỗi vì đã hiểu lầm anh! _ Hoắc Tiệp Dao bất giác rơi nước mắt
- Là anh sai. Anh là người sai trước. Xin lỗi em Dao Dao.... Dao Dao... Hai chúng ta... Có thể... Quay lại không? _ Đàm Thiếu Vũ nắm lấy bàn tay nhỏ nhắn của cô
- Em xin lỗi. Nhưng... Không thể được! _ Hoắc Tiệp Dao rút lại cánh tay được cậu nắm
- Tại sao? Em yêu anh ta rồi sao? _ Đàm Thiếu Vũ nói với chất giọng đầy bi thương
- Đúng. Em yêu anh ấy rồi. Và hơn nữa.... Em... Em.. Có con của anh ấy rồi... Thiếu Vũ... Em xin lỗi _ Hoắc Tiệp Dao nhẹ giọng
- Haha... Cô bé ngốc này... Thôi xem như anh và em có duyên không có phận. Anh sẽ chúc em sớm tìm được hạnh phúc. Nhưng.... Phải cho anh làm cha nuôi của đứa bé trong bụng em... Được chứ? _ Đàm Thiếu Vũ gượng cười để cô an lòng
- Thật vậy thì tốt quá! Cảm ơn anh! Thiếu Vũ! _ Hoắc Tiệp Dao cũng nở một nụ cười
- Em suốt ngày cứ cảm ơn rồi xin lỗi. Haizzz... Để anh đưa em về! _ Đàm Thiếu Vũ bước sang dìu cô

Cả hai người vừa đi vừa kể cho nhau nghe những chuyện trong 3 tháng qua vừa cười vừa nói rất vui vẻ

Nhưng ở một nơi nào đó ở thành phố T. Lãnh Thiếu Phàm tổng giám Lưu Ái Linh ở Lãnh Ngục khiến cô ta khóc thét

- Thiếu Phàm. Sao anh bắt em? Em đã làm gì sai? _ Lưu Ái Linh hét lên
- Cái sai thứ nhất chính là cô đã yêu tôi. Cái sai thứ hai chính là cô đã sỉ nhục Dao Dao và cái sai lớn nhất chính là cô đã hãm hại Vợ tôi! Cô chưa chết là may rồi. Tôi muốn đích thân Dao Dao ra tay xử lý cô! _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng nói
- Anh không phải người mà. Lãnh Thiếu Phàm tôi hận anh! _ Lưu Ái Linh hét lên đầy nước mắt
- Không cho phép cô ta chết đến khi Dao Dao trở về! Nghe rõ chưa? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng lên tiếng

Lí Kiên và Lí Khiêm gật đầu rồi bố trí người canh gác chặt chẽ

Lãnh Thiếu Phàm mệt mỏi từ Lãnh Ngục trở về phòng mình. Nơi mà ngày nào cũng có hình bóng của Hoắc Tiệp Dao khiến anh cảm thấy được sự ấm áp thì bây giờ lại trống vắng như lúc trước khiến anh cảm thấy lạnh lẽo

- Dao Dao... Anh sai rồi. Em ở đâu? _ Lãnh Thiếu Phàm nhìn vào tấm ảnh cưới của anh và cô mỉm cười nhẹ

Bắt đầu từ ngày Hoắc Tiệp Dao rời xa anh thì Lãnh Thiếu Phàm không còn tâm trí đến Lãnh Thị làm việc nữa mà suốt ngày cứ dúi đầu vào rượu để giải sầu

Thích Dạ Kinh và Lục Chính Hàn chán nản nhưng vẫn cùng anh uống rượu giải sầu. Lục Chính Hàn cũng vì hình bóng của Hạ Di biến mất cũng không còn tâm trạng nào nữa để trăng hoa.

Đàm Thiếu Phong và Hoắc Tiệp Nhân nhiều lần muốn nói cho Lãnh Thiếu Phàm biết nơi Hoắc Tiệp Dao đang ở nhưng vì lời nói của cô nên cả hai cũng chấp nhận im lặng

Về phía gia đình hai bên khi nghe tin Hoắc Tiệp Dao đã rời đi thì ba mẹ cô đã hết sức bức tức đến Lãnh Gia làm lớn một lần. Ba mẹ anh nghe được tin thì nhanh chóng lôi anh về nhà giáo huấn một trận

Cả hai bà mẹ bắt đầu từ ngày cô biến mất liền khóc đến sưng cả mắt khiến Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy phải khổ sở mà kể cho họ nghe. Nhưng vẫn phải giữ bí mật với Lãnh Thiếu Phàm

Khi đã xác định được vị trí của Hoắc Tiệp Dao. Gia đình hai bên cũng đã hòa nhã hơn hẳn khi biết được tin Hoắc Tiệp Dao có thai thì cả 4 vị phụ huynh càng thêm vui mừng muốn sang thăm cô nhưng bị Hoắc Tiệp Nhân cản lại vì sợ Lãnh Thiếu Phàm phát hiện.... Vì con nên cả 4 vị phụ huynh cũng gật đầu chấp nhận

Còn về phía Hoắc Tiệp Dao, sau khi gặp lại Đàm Thiếu Vũ thì cả cô và cậu cùng nhau thành lập nên một tập đoàn mang tên Hy Vọng. Đào tạo diễn viên. Sau khi hạ sinh một tiểu bảo bối là Hoắc Bạch Ngôn thì Hoắc Tiệp Dao cũng lấn sang làm một diễn viên nổi tiếng với mệnh danh là Ảnh Hậu Jasmin.

Với sự nổi tiếng này thì những thông tin của Hoắc Tiệp Dao đều được lan truyền rộng rãi khắp thế giới. Tất nhiên là có cả thành phố T này và tất nhiên đều lọt vào tai của Lãnh Thiếu Phàm anh

5 năm sau....

20. Chương 20

5 năm sau....

Tại sân bay lớn nhất Thành Phố T - Trung Quốc.

Hai thân ảnh một lớn một nhỏ đang nắm tay nhau cùng đi cùng nhau đi trong khi hầu hàng vệ sinh đang vây quanh để bảo vệ. Một cô gái vô ý va vào người con gái với mái tóc đen óng ánh

- Xin lỗi... Xin lỗi _ Người con gái kia vội vã xin lỗi
- Không sao. Cần thận một chút! _ Người con gái đang đeo kính râm nhẹ nhàng nở một nụ cười
- Chị là ảnh hậu Jasmin? _ Người con gái kia mở to mắt nhìn
- À... Chào! Tôi là Jasmin _ Vâng cô gái đó chính là Hoắc Tiệp Dao đó ạ
- Chị cho em chụp chung một tấm ảnh được chứ? _ Người con gái kia hí hửng nói
- Được thôi! _ Hoắc Tiệp Dao không ngần ngại mà đồng ý

Cô gái kia nhanh tay lấy chiếc điện thoại ra chụp một vài tấm cho cả cô và cả đứa bé tên Hoắc Bạch Ngôn kia nữa. Sau khi Hoắc Tiệp Dao và Hoắc Bạch Ngôn rời đi thì cô gái lúc này mới hét lên như điên dại. Đàm Thiếu Vũ bước đi theo sau lắc đầu rồi thở dài một tiếng

- Dao Dao chờ anh! _ Đàm Thiếu Vũ hét lớn
 - Á.... Hai mẹ con ta quên Papa rồi! _ Hoắc Tiệp Dao nhỏ giọng thì thầm vào tai con trai mình
 - Mama đại nhân là mẹ quên Papa không phải con! _ Hoắc Bạch Ngôn chu cái môi nhỏ nhún ẩy lên bất mãn
 - Được được. Là mẹ quên! _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười dịu dàng
- Đàm Thiếu Vũ chạy lại chỗ mà hai mẹ con cô đang đứng thở hồng hộc
- Hai mẹ con em quên anh rồi sao? _ Đàm Thiếu Vũ làm vẻ giận dữ
 - Haha... Em xin lỗi _ Hoắc Tiệp Dao vị cậu chọc cho cười đến rạn rở

Cả nhà 3 người bề ngoài thì hạnh phúc nhưng ai biết được.... Trong đó vẫn có uẩn khúc

Bên trong Lãnh Thị. Lãnh Thiếu Phàm thường ngày lạnh lùng kể từ ngày Hoắc Tiệp Dao biến mất càng lạnh lùng và tàn khốc hơn. Lí Kiên và Lí Khiêm bước vào với vẻ mặt khá phân vân

- Chuyện gì? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói

- Lão đại.... Chị dâu... Về rồi... Nhưng.... _ Lí Khiêm ấp úng

- Nhưng thế nào? _ Lãnh Thiếu Phàm kích động quát lên

- Chị ấy về với... Đàm Thiếu Vũ... Và... Còn có 1 cậu nhóc tầm 5t nữa ạ! _ Lí Kiên nói nốt lời

- Vậy sao? Đã có con rồi sao? Lí Kiên, Lí Khiêm bắt thằng bé ấy xuống Lãnh Ngục! _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lùng ra lệnh

Lí Kiên và Lí Khiêm do dự một hồi cũng gật đầu rồi đi mất. Lãnh Thiếu Phàm bên trong phòng như điên loạn đập phá đồ

- Hoắc Tiệp Dao.... Em được lắm để tôi xem và tên đó hạnh phúc được bao lâu... _ Lãnh Thiếu Phàm gầm lên đến đáng sợ.

Tối hôm đó, Hoắc Tiệp Dao cùng Đàm Thiếu Vũ và tiểu bảo bối Hoắc Bạch Ngôn trở về Hoắc Gia. Ba mẹ Hoắc thấy cô liền ôm chầm lấy con gái. 5 năm xa cách khiến mẹ cô khóc không ngừng. Hiện tại Hoắc Tiệp Nhân và Đường Bách Vy đã kết hôn và có một cậu con trai cũng tầm 4t tên Hoắc Tiệp Long.

- Bạch Ngôn con cùng Tiệp Long lên phòng chơi đi. Cẩn thận một chút! _ Hoắc Tiệp Dao dịu dàng xoa đầu con trai

- Dạ mẹ! _ Hoắc Bạch Ngôn ngoan ngoãn gật đầu rồi cùng Hoắc Tiệp Long về phòng

Khi hai đứa nhỏ đã rời đi thì Ba mẹ Hoắc mới gọi ba mẹ Lãnh đến. Nhưng lại không cho Lãnh Thiếu Phàm biết vì sợ anh sẽ uy hiếp Hoắc Tiệp Dao

- Dao Dao. Những năm qua con sống tốt chứ? _ Kim Ngân Quỳnh nào nề nói

- Sự mẫu con vẫn khỏe! _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhạt

- Con và Thiếu Vũ đây là? _ Cảnh Tiên Mẫn nheo mày lại

- Thiếu Vũ là ba nuôi của Bạch Ngôn. Con không muốn thằng bé thắc mắc về ba mình nên con không nói rõ! _ Hoắc Tiệp Dao nhỏ giọng

- Dao Dao. Xem như mẹ xin con. Con hãy cho Bạch Ngôn nhận lại gia đình đi... Được không? Xem như mẹ xin con đó Dao Dao! _ Kim Ngân Quỳnh khóc nức nở

- Sự mẫu.... Con.... Con... _ Hoắc Tiệp Dao do dự

Cô đang do dự bỗng nhiên Hoắc Tiệp Long từ trên phòng chạy xuống với bộ dạng hốt ha hốt hải như sắp khóc

- Tiệp Long có việc gì vậy con? _ Đường Bách Vy lo lắng ôm chặt con trai vào lòng

- Cô Dao Dao... Anh Bạch Ngôn... Anh Bạch Ngôn.... _ Hoắc Tiệp Long vừa thở vừa nói

- Bạch Ngôn... Bạch Ngôn làm sao? Bạch Ngôn làm sao? _ Hoắc Tiệp Dao đứng phăng dậy lo lắng nói

- Lúc nãy... Con và anh Bạch Ngôn đang chơi... Thì... Có một đám người... Mặc đồ đen... Xong vào bắt lấy anh Bạch Ngôn đưa đi! _ Hoắc Tiệp Long vừa dứt lời liền òa khóc

Hoắc Tiệp Dao nghe xong cũng hồn bay phách lạc. Thần thờ ngã khụy xuống

- Dao Dao. Em có sao không? _ Đàm Thiếu Vũ đỡ lấy cô hỏi đầy lo lắng

- Thiếu Phàm...chắc chắn Là Thiếu Phàm.... Sự phụ đưa con đến Lãnh Ngục... Con phải cứu Bạch Ngôn nếu không Thiếu Phàm... Anh ấy sẽ giết Bạch Ngôn mất... _ Hoắc Tiệp Dao lay người Lãnh Duật

Lãnh Duật gật đầu rồi chở cô và cả Hoắc Tiệp Nhân đến Lãnh Ngục.... Vừa bước vào Lãnh Ngục....

21. Chương 21

Bên chỗ của Lãnh Thiếu Phàm. Khi Lí Kiên và Lí Khiêm bắt được Hoắc Bạch Ngôn thì nhanh chóng đưa đến Lãnh Ngục. Nhưng cả hai lấy làm lạ là cậu bé không quấy khóc mà trưng ra khuôn mặt lạnh lùng như tảng băng di động.

Đến Lãnh Ngục. Lí Kiên vác Hoắc Bạch Ngôn ném vào ngục. Lãnh Thiếu Phàm nhếch mép đầy thâm hiểm nhìn thân ảnh nhỏ nhắn nhưng lại không tỏ ra sợ hãi kia

- Tên? _ Lãnh Thiếu Phàm lãnh đạm nói

- Hoắc Bạch Ngôn! _ Tiếng nói tuy non nớt nhưng mang đầy tính chất lạnh lùng khiến Lí Kiên và Lí Khiêm phải giật mình

- Không phải họ Đàm? _ Lãnh Thiếu Phàm nheo mày lại

- Papa Thiếu Vũ chỉ là cha nuôi. Mama Tiệp Dao là mẹ ruột còn cha ruột thì không biết và cũng chẳng cần biết! _ Hoắc Bạch Ngôn đứng dậy phủi phủi quần áo đứng khoanh tay trước ngực cao ngạo nói

- Có khi chất.... Quả là con của Tiệp Dao _ Lãnh Thiếu Phàm vỗ tay tán thưởng

- Quá khen. Nhưng.... Ông bắt tôi làm gì? Quen mẹ tôi sao? _ Hoắc Bạch Ngôn ngơ ngác chớp chớp mắt nhìn anh

- Ta là CHỒNG của mẹ ngươi _ Lãnh Thiếu Phàm chậm rãi nói

- Có sao? Tôi nhớ là mẹ tôi vẫn còn độc thân mà nhỉ? _ Hoắc Bạch Ngôn xoa cằm suy nghĩ như ông cụ non

- Độc thân? Vậy có nghĩa là Tiệp Dao và Đàm Thiếu Vũ không kết hôn? _ Lãnh Thiếu Phàm mở to mắt ngạc nhiên

- Tất nhiên là vậy! _ Một giọng nói ầm ập khác vang lên

Bên ngoài Lãnh Ngục, Hoắc Tiệp Dao ung dung bước vào nhìn thẳng vào đôi mắt của anh cao ngạo

- Bạch Ngôn sang đây với mẹ _ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười dịu dàng nhìn Bạch Ngôn

Cậu bé cũng không chần chừ mà chạy lại lao ngay vào lòng cô.

- Anh bắt con tôi là có ý gì? _ Hoắc Tiệp Dao lạnh lùng nhìn anh

- Dao Dao... Anh... _ Lãnh Thiếu Phàm hơi lấp lửng

- Đừng gọi tôi là Dao Dao. Hai từ này phát ra từ miệng của anh khiến tôi thật ghê tởm _ Hoắc Tiệp Dao nhếch mép khinh bỉ

- Dao Dao... Nghe anh nói _ Lãnh Thiếu Phàm nắm lấy cánh tay của cô

- Buông tôi ra. Hừ.... Về với Lưu Ái Linh của anh đi. Thật bẩn _ Hoắc Tiệp Dao cười lạnh rồi bế Bạch Ngôn ra về

Lãnh Duật lắc đầu một cái, Hoắc Tiệp Nhân vỗ vai Lãnh Thiếu Phàm một cái

- Bạch Ngôn là con cậu _ Hoắc Tiệp Nhân nói

- Con... Con tớ? Khi... Khi nào? _ Lãnh Thiếu Phàm nhú mày lại, trong lòng khá rối

- Trước khi Dao Nhi ra nước ngoài, thì em ấy đã mang thai... Là đứa con của cậu. Dao Nhi không nỡ bỏ đi, em ấy cũng không muốn cho cậu nhận lại con. Nếu cậu muốn nhận con và nhận vợ thì cần cố gắng! _ Hoắc Tiệp Nhân cười lớn một tiếng.

- Vậy là trong suốt thời gian qua cậu biết Tiệp Dao ở đâu? _ Lãnh Thiếu Phàm nheo mày nhìn Hoắc Tiệp Nhân

- Đúng. Tớ xin lỗi _ Hoắc Tiệp Nhân gật đầu

- Tôi cũng có lỗi thưa Lão đại! _ Lí Khiêm quỳ xuống

- Lỗi gì? _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh lẽo nói

- Thật ra.... 4 năm trước, khi tôi thay mặt anh đến Mỹ để tham gia bữa tiệc của Huỳnh Thị thì tôi đã gặp Phu nhân. Nhưng cô ấy không cho phép tôi nói ra _ Lí Khiêm nói

- Bỏ đi. Haizzzz.... Có lẽ nên để một mình tôi giải quyết. Dù sao trên giấy tờ Dao Dao vẫn là vợ của tôi. _ Lãnh Thiếu Phàm bắt lực tựa lưng vào ghế

Hoắc Tiệp Nhân vỗ vai anh một cái rồi đi về nhà. Lãnh Thiếu Phàm ngồi nhắm mắt suy nghĩ cái gì đó bỗng bóng dáng của cô chợt ùa về khiến tim anh nhói lên một nhịp.

Gần 8h tối thì Lãnh Thiếu Phàm cũng quay trở về Lãnh Viên để nghỉ ngơi. Căn phòng cũ vẫn như vậy không hề có gì thay đổi chỉ có thiếu một người.... Một người rời xa anh liền đi mất 5 năm trời không một tung tích.

Lãnh Thiếu Phàm ngã lưng xuống giường nhắm mắt lại nhớ về quá khứ của hai người, từng có hạnh phúc, từng có đắng cay. Anh vẫn đang suy nghĩ về tương lai của hai người. Bất chợt điện thoại của anh vang lên

Anh mệt mỏi cầm điện thoại lên xem hiện lên 2 từ mà suốt 5 năm nay anh chưa từng nhận.... Hai từ " Bà xã ", Lãnh Thiếu Phàm giống như có được nguồn sức mạnh nhanh tay bắt máy

- Dao Dao _ Anh khẽ gọi

- < lãnh=" tôi=" phàm....=" tôi=" chỉ=" muốn=" nói=" với=" anh....=" ngày=" mai=" ra=" tòa...=" tôi=" muốn=" ly=" hôn!=" > _ Hoắc Tiệp Dao bên kia đang kìm nén cảm xúc

- Dao Dao.... Đừng.... Đừng như vậy... Anh không muốn... Anh không muốn ly hôn. Dao Dao... Em đánh anh, mắng anh đều được. Hay là em giết anh cũng được... Nhưng Dao Dao đừng ly hôn... Xin em... Đừng ly hôn. Có được không? _ Lãnh Thiếu Phàm kích động đến nước mắt cũng sắp tràn ra, lòng anh đau thắt lại cố gắng nói

- < anh=" không=" ở=" với=" ái=" linh=" của=" anh=" sao?=" tôi=" là=" đang=" giúp=" anh=" còn=" gì,=" lãnh=" thiếu=" phàm...=" cầu=" anh...=" tôi=" cầu=" xin=" anh=" tha=" cho=" tôi=" > _ Hoắc Tiệp Dao nói nhưng ai biết được rằng cô đang rơi lệ

- Anh và Lưu Ái Linh không có gì với nhau hết. Dao Dao.... Xin em... Đừng ly hôn.... Anh không muốn mất em.... Dao Dao! _ Lãnh Thiếu Phàm gào thét lên

" Tút, TUT, TUT " cô đã tắt máy

- Dao Dao.... Dao Dao! _ Lãnh Thiếu Phàm cố gắng hét lên, ném luôn chiếc điện thoại trên tay rồi nằm dài ra giường

Bên nhà của Hoắc Tiệp Dao, sau khi kết thúc cuộc trò chuyện với anh. Cô đã khóc. Bàn tay run rẩy bấm số gọi cho Tiêu Tịnh Vân

- < dao=" dao...=" có=" chuyện=" gì=" vậy?=" > _ Tiêu Tịnh Vân nói

- Vân... Vân... Hức... Tở... _ Hoắc Tiệp Dao khóc nức lên

- < dao=" dao,=" cậu=" sao=" vậy?=" nói=" tở=" nghe...=" cậu=" ổn=" chứ?=" > _ Bên Mỹ, Tiêu Tịnh Vân đứng ngồi không yên lo lắng cho cô

- Thiếu.... Phàm... Hức... Tở.... Không quên được... Hức... _ Hoắc Tiệp Dao vẫn nức lên

- < dao=" dao=" đừng=" khóc,=" cậu=" hãy=" sống=" thật=" với=" lòng=" mình=" nếu=" cậu=" không=" quên=" được=" thì=" cứ=" cho=" anh=" ấy=" thêm=" một=" cơ=" hôn.=" biết=" đâu=" được=" anh=" ấy=" sẽ=" thay=" đổi...=" vì=" cậu...=" vì=" bạch=" ngôn=" > _ Tiêu Tịnh Vân dịu dàng nói

- Tở... Hức... Tở sợ. _ Hoắc Tiệp Dao lại nức lên trong từng tiếng nói

- < hoặc="” tiếp="” dao="” tở="” quen="” biết="” là="” một="” cô="” gái="” mạnh="” mẽ,="” là="” một="” ảnh="” hậu="” jasmin="” cứng="” rắn,="” không="” phải="” một="” cô="” gái="” yếu="” đuối="” và="” hay="” khóc="” nhè="” đầu="”> _ Tiêu Tịnh Vân khẽ cười

- Cảm ơn cậu. Tiểu Vân _ Hoặc Tiếp Dao cũng khẽ cười

- < nhắm="” mắt="” lại="” và="” ngủ="” thật="” ngon="” nhé,="” tạm="” biệt="”> _ Tiêu Tịnh Vân cười

- Được. Tạm biệt _ Hoặc Tiếp Dao cũng cười rồi tắt máy

Hoặc Tiếp Dao bước vào nhà vệ sinh rửa mặt rồi bước đến chiếc giường KINGSIZE mà Hoặc Bạch Ngôn đang ngủ. Hôn nhẹ lên trán của cậu con trai mình rồi dịu dàng nằm bên cạnh mà bắt đầu thiếp đi.....

22. Chương 22

Sáng hôm sau, hôm nay Hoặc Tiếp Dao có hẹn với Đường Bách Vy, Ngôn Tiểu Hy và cả An Lam Nhi đến TTTM. Ngôn Tiểu Hy đã có một một bé gái tên Đàm Thiên Hinh năm nay 4 tuổi. An Lam Nhi cũng có một cô công chúa nhỏ tên là Thích Ngọc Phi cũng đã tròn 4 tuổi

Đường Bách Vy và cả Hoặc Tiếp Dao chắc chắn cũng mang theo con trai bảo bối của mình rồi. Tất cả 8 người 4 lớn 4 nhỏ cùng nhau bước vào TTTM

- Dao Dao.... Hôm nay là sinh thần của tiểu Phi nhà tớ. Mong cậu và Bạch Ngôn đến dự! _ An Lam Nhi nói

- Đều đó là tất nhiên _ Hoặc Tiếp Dao cười nhẹ

- Anh tên là Bạch Ngôn hả? _ Thích Ngọc Phi lém lỉnh hỏi

- Ủ _ Hoặc Bạch Ngôn vẫn đang chơi game nên chỉ trả lời cho qua

- Anh Bạch Ngôn... Anh 5 tuổi đúng không? _ Thích Ngọc Phi tiếp tục hỏi

- Ủ _ Bạch Ngôn nhà ta vẫn chơi

- Anh đừng ừ nữa được không? _ Thích Ngọc Phi mếu máo

- Phiền quá _ Hoặc Bạch Ngôn nheo mày lại

- Em xin lỗi _ Thích Ngọc Phi chu môi lên xin lỗi

Hoặc Tiếp Dao và An Lam Nhi cười lớn một tiếng. Cô bước đến khu bán váy. Hoặc Tiếp Dao là nhắm trúng chiếc váy màu đen dài ôm sát cơ thể

- Lấy cho tôi chiếc váy ” Đêm ảo ” _ Hoặc Tiếp Dao và cô gái nào đó lên tiếng cùng một lúc

- Xin lỗi hai vị tiểu thư. ” Đêm ảo” chỉ có một _ Cô nhân viên bối rối

- Lấy cho tôi! _ Cô gái này là Ảnh hậu của Thành Phố T - Mạn Huyền Thanh

- Gợi lại cho tôi! _ Giọng nói trầm thấp vang lên phía sau họ

Giọng nói quen thuộc khiến cơ thể cô đông cứng. Xoay lại nhìn.... Là anh... Là Lãnh Thiếu Phàm anh

- Phàm... Anh mua cho em sao? _ Mạn Huyền Thanh ôm lấy cánh tay của anh

- Cút! _ Lãnh Thiếu Phàm lạnh giọng

Mạn Huyền Thanh sợ hãi rồi buông tay anh ra. Lãnh Thiếu Phàm không nói nhiều trực tiếp ném chiếc áo đó sang cho Lí Khiên rồi bước đến choàng tay ôm eo cô kéo cô vào lòng

- Bà xã... Em không trốn được anh đâu! __ Lãnh Thiếu Phàm thì thắm vào tai cô
- Hừ... __ Hoắc Tiệp Dao hừ lạnh rồi hất mặt
- Mẹ... Sao mẹ lại để cho ông ta ôm mẹ chứ? __ Hoắc Bạch Ngôn nhú mày lại nhìn cô
- Tiểu tử kia. Ta là cha con đó __ Lãnh Thiếu Phàm mặt mày đen kịt lại nhìn Bạch Ngôn
- Cha? __ Bạch Ngôn nhìn cô

Hoắc Tiệp Dao cũng không đành lòng để cha con họ đầu đá nên cũng gật đầu nhẹ một cái. Hoắc Bạch Ngôn hơi ngớ ngẩn người nhìn anh từ trên xuống dưới. Giống... Quả là hai cha con anh rất giống nhau.... Bạch Ngôn như một bản sao thu nhỏ của anh vậy cả tính cách cũng y chang anh luôn

- Chắc.... Vậy sao con không biết nhỉ? __ Bạch Ngôn tặc lưỡi
- Con đủ rồi. Đừng quấy nữa. Ta về thôi __ Hoắc Tiệp Dao cười khở
- Để anh đưa em về __ Lãnh Thiếu Phàm vừa dứt câu liền trực tiếp bế thẳng cô đi mất

Hoắc Bạch Ngôn sợ mất mẹ cho nên cũng lon ton chạy theo sau anh, tất cả mọi người ở khu TTTM này liền chết sững lại nhìn anh như sinh vật lạ

Lí Khiêm và Lí Kiên thở dài một cái rồi cũng nhanh chân chạy theo. Còn mấy chị kia thì vẫn tiếp tục mua sắm

Lãnh Thiếu Phàm bế cô ra chiếc xe hộp của mình. Cậu bé Bạch Ngôn cũng tự thân vận động, tự mở cửa tự leo vào ngồi yên vị ở ghế phụ. Lãnh Thiếu Phàm cười một cái rồi nhấn ga chạy với tốc độ ánh sáng về nhanh đến Lãnh Viên

- Nè anh đưa tôi và Bạch Ngôn đi đâu vậy hả? __ Hoắc Tiệp Dao tức giận quát lên
- Đến lúc em nên về nhà của chúng ta rồi vợ à! __ Lãnh Thiếu Phàm không thèm ngó ngang đến Bạch Ngôn mà cứ ung dung vác cô lên vai và đi thẳng lên phòng

Hoắc Bạch Ngôn lắc đầu một cái rồi đi vào bếp tìm gì đó để ăn. Còn về cô và anh thì sao?

Lãnh Thiếu Phàm ném cô lên giường không thương tiếc, nằm đè cô dưới thân

- Em có gì để nói nữa không Bà xã? __ Lãnh Thiếu Phàm tà mị nói
- Thả tôi... Ừm __ Hoắc Tiệp Dao chưa nói hết đã bị anh hôn đến sắp kiệt sức
- Em hư. Phải phạt __ Lãnh Thiếu Phàm cười ôn nhu
- Phạt em gái anh. Cút __ Hoắc Tiệp Dao liên tục vùng vẫy
- Bà xã. Em nên nhớ em vẫn còn là vợ hợp pháp của anh! __ Lãnh Thiếu Phàm nheo mày lại nhìn cô
- Chỉ là trên danh nghĩa __ Hoắc Tiệp Dao cười khẩy
- Không chỉ là danh nghĩa. Anh vẫn yêu em __ Lãnh Thiếu Phàm vẫn nở nụ cười trên môi
- Dối trá __ Hoắc Tiệp Dao xoay mặt sang hướng khác.
- Nhìn anh..... __ Lãnh Thiếu Phàm ra lệnh
- Gì? __ Hoắc Tiệp Dao nhìn thẳng vào mắt anh
- Yêu anh không? __ Lãnh Thiếu Phàm vuốt nhẹ tóc cô
- Không yêu __ Hoắc Tiệp Dao làm mặt lạnh
- Không cho phép không yêu __ Lãnh Thiếu Phàm bá đạo nói
- Anh.... Anh... Anh lấy gì cầm tôi? __ Hoắc Tiệp Dao trừng mắt nhìn anh
- Lấy thân phận là chồng em. Còn là cha của con em! __ Lãnh Thiếu Phàm hùng hồn tuyên bố

- Vợ của anh là Lưu Ái Linh không phải tôi __ Hoắc Tiệp Dao thản nhiên nhún vai một cái
- Sai! Vợ của anh mãi mãi là Hoắc Tiệp Dao. Dù là quá khứ, hiện tại hay tương lai thì vợ của Lãnh Thiếu Phàm này chỉ có thể và duy nhất có thể là Hoắc Tiệp Dao __ Anh bá đạo tuyên bố
- Hừ.... Ai tin được __ Hoắc Tiệp Dao hất mặt
- Bà xã, Lưu Ái Linh từ 5 năm trước đã bị anh tống vào Lãnh Ngục. Tạ Thủy Tinh anh cũng đã trừ khử và làm mồi cho cá. Tạ Viêt và Tạ Minh bây giờ cũng không còn trên đời này nữa. Em xem... Anh làm đều là vì em __ Lãnh Thiếu Phàm giọng trách móc có vài phần nũng nịu với cô
- Mặc anh.... Mà anh nói cái gì? Lưu Ái Linh đang trong Lãnh Ngục? __ Hoắc Tiệp Dao ngạc nhiên mở to mắt nhìn
- Đúng vậy, anh chờ em về để xử lí cô ta __ Lãnh Thiếu Phàm hôn khẽ lên tóc nó
- Thả đi __ Hoắc Tiệp Dao nhìn anh
- Được thả cô ta, cô ta có thể tha..... Nhưng em thì không..... Nói rồi đi liền đi mất 5 năm.... Không thể không xử phạt em... __ Lãnh Thiếu Phàm không chần chừ nữa mà bắt đầu vào bữa tiệc của mình

Chỉ mới sáng sớm mà tinh lực của Lãnh Thiếu Phàm anh khá là dồi dào. Trong căn phòng lạnh lẽo ngày nào giờ chỉ còn phong cảnh ám muội. Tiếng ngậm nga, rên rỉ của người phụ nữ và tiếng thở dốc của người đàn ông. Làm cho không khí trong căn phòng càng tăng cao và nhiệt độ cơ thể cũng không ngừng tăng.....

23. Chương 23

Tối đến, cả một bữa sáng của Hoắc Tiệp Dao cô đều bị một con sói sắc lang nào đó ăn đến sạch sẽ. Toàn thân mệt mỏi nhưng vẫn cố gắng lê lét tắm thân tàn vào nhà vệ sinh

- Chết tiệt, cái tên sắc lang này __ Hoắc Tiệp Dao vừa ngậm mình vừa rửa thắm ai đó

Sau 15 phút ngậm mình thì cô mới thay đồ để chuẩn bị đi dự sinh thần của Thích Ngọc Phi con gái cưng của Thích Dạ Kinh và An Lam Nhi.

Hoắc Tiệp Dao với lấy cái váy " Đêm ảo " do anh mua lúc sáng. Thay vào, chiếc váy màu đen ôm sát cơ thể của cô tôn lên đường cong hoàn hảo

Hoắc Tiệp Dao bước xuống nhà liền thấy Lãnh Thiếu Phàm và Bạch Ngôn đang đấu mắt với nhau. Bất lực thở dài một cái

- Hai người đấu xong chưa? __ Hoắc Tiệp Dao lên tiếng
- Bà xã / Mẹ..... __ Cả hai cha con không hẹn mà cùng nhau thốt lên cùng một lúc
- Xì... Anh con thay đồ đi rồi đến dự sinh thần của Ngọc Phi. Cho hai cha con anh 15 phút __ Hoắc Tiệp Dao nhìn hai cha con bằng ánh mắt " trù ối " "
- Tuân lệnh __ Cả hai cha con chấp tay kiêu quân đội rồi cùng nhau phóng nhanh lên phòng

Hoắc Tiệp Dao ngồi ở sofa đọc tin tức, cô nhập vào công ti Hoắc Thị xem một chút. Rồi lại đến Lãnh Thị, nhìn thấy tin tức Lãnh Thiếu Phàm từng vướng scandal với Mạn Huyền Thanh theo phản xạ cô neho mảy lại. Cô soi xét kĩ lại bức ảnh đính kèm. Là ảnh ghép, Cô nhếch mép khinh bỉ rồi tiếp tục đọc tin tức

15 phút sau, Lãnh Thiếu Phàm và cả LÃNH THIỂU THIỂU GIA - Lãnh Bạch Ngôn. Lịch lãm bước xuống với Lãnh Thiếu Phàm là bộ Âu phục đen còn Bạch Ngôn là bộ Âu phục màu xám.

- Đi nào __ Lãnh Thiếu Phàm choàng tay ôm eo cô bước đi

Lãnh Bạch Ngôn thắm khinh bỉ CHA mình một cái rồi cũng lẻo đẻo bước theo.

THÍCH GIA

Ngôn Tiểu Hy cùng ông xã là Đàm Thiếu Vũ và cô con gái xinh đẹp là Đàm Thiên Hinh đã đến từ sớm. Thiên Hinh và Ngọc Phi cùng nhau đến chỗ của các bạn học để chơi đùa. Còn hai cô nàng thì nói chuyện với nhau, mấy anh chồng thì bị vợ " Bơ đẹp " nên đành lủi thủi vào một góc trò chuyện

Một lúc sau, Hoắc Tiệp Nhân cùng Bà xã đại nhân Đường Bách Vy và cậu con trai yêu quý Hoắc Tiệp Long cũng bước đến. Tiệp Long cũng gia nhập vào chỗ đám bạn học vì cả 3 học chung nên rất thân với nhau, Đường Bách Vy cũng đã gia nhập hội " Chị em bạn dì " với hai người kia. Và tất nhiên Hoắc Tiệp Nhân cũng đã bị bà xã bơ đẹp và lại gia nhập hội " Anh em bạn chú bị vợ bơ đẹp " của hai anh kia

Cuối cùng, hai nhân vật đình đám của làng giải trí và cả Bạch đạo đều đã có mặt ở đây đó là Hoắc Tiệp Dao với biệt danh là Ảnh Hậu Jasmin. Đi cùng " Ông xã " là một ông trùm Bạch Đạo Lãnh Thiếu Phàm. Còn có một cậu con trai đẹp trai soái ca y chang CHA mình Lãnh Bạch Ngôn

Các nhà báo bắt đầu vây quanh xung quanh hai người họ.

- Ảnh hậu Jasmin chính là vợ của Lãnh Tổng của Lãnh Thị sao? _ Nhà báo 1
- Vâng _ Hoắc Tiệp Dao cười nhẹ
- Đúng là trai tài gái sắc. Chúc hai vị hạnh phúc _ Nhà báo 2
- Cảm ơn. Bây giờ tôi còn có việc, hẹn gặp lại _ Hoắc Tiệp Dao cố cười xã giao rồi bước vào trong
- Dao Dao! _ Ba chị kia thấy cô liền gọi lớn

Hoắc Tiệp Dao chính thức " Đá " Lãnh Thiếu Phàm vào xó nào đó rồi nắm tay Bạch Ngôn bước đến chỗ hội " Chị em bạn dì ". Lãnh Thiếu Phàm bị cô " Đá " đi không thương tiếc liền hậm hực bước đến chỗ và gia nhập vào hội " Anh em bạn chú bị vợ bơ đẹp " mà bàn chuyện công việc

Lãnh Bạch Ngôn ghét nhất là mấy cái tiệc như thế này. Nhớ đến năm trước ngày sinh thần của tiểu thiên kim của Huỳnh gia - Huỳnh Tiểu Liên liền khiến cậu bé rùng mình một cái

- Anh Bạch Ngôn _ Giọng nói trong trẻo của Thích Ngọc Phi vang lên
- Con đi chơi với mấy em đó đi! _ Hoắc Tiệp Dao thì thầm vào tai Bạch Ngôn

Cậu bé chỉ gật đầu một cái rồi bước đến chỗ của mấy bạn nhỏ. Trong số các bạn nhỏ ở đây có cả Huỳnh Tiểu Liên, nhìn thấy Lãnh Bạch Ngôn giống như là thấy vàng mà tưng tưng nhào vào ôm lấy cánh tay của cậu bé

- Bạch Ngôn thật là nhớ cậu a _ Huỳnh Tiểu Liên cười
- Buông ra _ Lãnh Bạch Ngôn bực dọc quát lớn
- Cậu đừng vậy mà. Cho tớ ôm tay cậu xịu đi... Lạnh lắm a _ Huỳnh Tiểu Liên làm nũng

Lãnh Bạch Ngôn nhìn cô nàng đang ôm tay mình rồi dứt khoát hất ra, bước đến bên Thích Ngọc Phi

- Quà của em. Sinh thần vui vẻ _ Lãnh Bạch Ngôn hơi dịu giọng đưa chiếc hộp nhỏ trước mặt Ngọc Phi
- Cảm ơn anh... Bạch Ngôn _ Thích Ngọc Phi cười ngọt ngào

Cả buổi chỉ có Ngọc Phi, Thiên Hinh và Tiệp Long nói chuyện với mấy bạn chứ còn Bạch Ngôn chỉ nhìn không gian xung quanh. Nhưng chủ yếu là nhìn mẹ xinh đẹp của mình. Cậu bé nhìn cô cười đến rạng rỡ cũng vui vẻ cười một cái. Nhưng nụ cười này vô tình làm cho nhiều cô bé phải mê mẩn

Còn chỗ của Hoắc Tiệp Dao thì sao?

Cô đang trò chuyện với Đường Bách Vy và Ngôn Tiểu Hy, vì An Lam Nhi đã đi tiếp khách trước được một lúc.

- Dao Dao này... Cậu và Thiếu Phàm thế nào rồi? _ Ngôn Tiểu Hy tò mò
- Ừm.... Có thể nói là đã làm lành _ Hoắc Tiệp Dao nhún vai

- Thiếu Vũ đã có người yêu chưa? Mà anh Quốc Phong đâu sao không thấy vậy? Hạ Di và Hạ Vy nữa __ Đường Bách Vy tuân một tràn câu hỏi

- Thiếu Vũ đã có bạn gái tên Phương Châu. Phong ca và Tịnh Vân đang bên Mỹ chăm sóc cho bé Kiều Ái nghe nói bị bệnh hay gì đó nên không về cùng tớ được. Cô bé đó rất dễ thương nha. Còn Hạ Di thì Lục ca cướp đi từ khi còn ở bên Mỹ rồi. Riêng Hạ Vy đang ở chỗ của cậu Lí Khiêm __ Hoắc Tiệp Dao nói

- Tịnh Vân là ai vậy? Hôm kết hôn tớ không có đi __ Ngôn Tiểu Hy tiếc nuối

- Tịnh Vân chính là Lâm Tiểu Vân lúc trước là thanh mai trúc mã của Phong ca. Đến sau này gia đình gặp biến cố nên đã được người của Tiêu gia nhận nuôi. Chắc là có duyên nên cả hai người mới gặp được nhau. Hiện tại hai người họ đã có một bé gái tên Hàm Kiều Ái 4 tuổi __ Hoắc Tiệp Dao ôn nhu cười hiền

Cả ba cô nàng cứ nói chuyện với nhau. Bỗng Mạn Huyền Thanh ” Vô tình ” làm đổ ly rượu lên váy của cô.....

Chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Còn tiếp.....

24. Chương 24: Kết

Mạn Huyền Thanh ” Vô tình ” đổ ly rượu lên người cô. Các nhà báo liền tập trung mọi sự chú ý về hướng của Hoắc Tiệp Dao chờ cách ứng xử của cô

- Ối xin lỗi tôi quá vô ý rồi __ Mạn Huyền Thanh cười khẩy

- Mạn tiểu thư không cần khách khí. Chỉ là rượu thôi mà. Không sao cả __ Hoắc Tiệp Dao nở một nụ cười nhẹ.

Các nhà báo phóng viên vô cùng hài lòng gật đầu tán thưởng cách ứng xử của cô.

- Haizzz.... Cũng đúng thôi.... Loại người như cô thì bị ” tẩm rượu ” là chuyện thường mà nhỉ? __ Mạn Huyền Thanh châm chọc

- Đúng vậy a. Có người ganh tỵ với địa vị của tôi thường hay làm những trò hèn hạ suốt. Còn nhưng tiểu thư cao quý... Cũng vì một chữ ” Tiền ” của ông xã tôi lại ” Vô tình ” đổ rượu lên người tôi. Haizzzz... Nếu muốn thì cứ nói... Hoắc Tiệp Dao tôi đâu có nhỏ nhen đến nỗi mà không đồng ý... Chỉ cần... Nếu ai muốn làm Lãnh Thiếu Phu nhân của Lãnh Thị thì nhớ làm ơn.... Đã rước gạo thì nhớ rước luôn cơm nhé __ Hoắc Tiệp Dao cười nhẹ

- Cô... Cô.... Là đồ ăn bằm __ Mạn Huyền Thanh tức đến đỏ mặt

- Ăn bằm? Tiền tôi sử dụng là tiền tôi tự làm ra. Tôi ăn bằm khi nào? __ Hoắc Tiệp Dao nhún mày đẹp lại nhìn Cô ta

- Chẳng phải cô luôn ăn bằm theo Thiếu Phàm hay sao? __ Mạn Huyền Thanh khinh bỉ nói

- Tiền tôi làm ra là cho vợ cho con. Vợ tôi cho dù tiêu sài phung phí thì cũng có liên quan gì đến cô? __ Giọng nói lạnh lẽo của Lãnh Thiếu Phàm vang lên

- Anh... Anh... Không phải... Ý... Ý.. Em là... __ Mạn Huyền Thanh lắp bắp

- Tôi cảnh cáo cô Mạn Huyền Thanh. Tiệp Dao là vợ của tôi. Cô còn dám gây sự với vợ tôi cho dù cô là Ảnh hậu hay con của trời.... Tôi cũng không tha __ Lãnh Thiếu Phàm đe dọa

- Được rồi Thiếu Phàm. Kệ cô ta đi __ Hoắc Tiệp Dao dịu giọng kéo tay anh

- Nể tình vợ tôi, tha cho cô lần này. Hừ __ Lãnh Thiếu Phàm hừ lạnh rồi ôm eo cô bước đi

Các nhà báo rất chi là hài lòng với đôi vợ chồng này. Chồng tài giỏi bá đạo, vợ xinh đẹp lại ôn nhu. Đúng là một cặp trời sinh

- Dao Dao... Có sao không? Cần tớ lấy đồ cho cậu thay không? _ An Lam Nhi lo lắng hỏi

- Không sao đâu. Tớ ổn mà _ Hoắc Tiệp Dao cười

- Ổn của em đó sao? Em xem ăn mặc phong phanh thế này. Nhỡ cảm lạnh thì sao? _ Lãnh Thiếu Phàm vô cớ tức giận đùng đùng

- Được rồi mà. Em đã nói là không sao rồi mà. Anh đừng giận nữa _ Hoắc Tiệp Dao dụi dụi đầu nhỏ vào ngực anh.

- Tạm tha cho em. _ Lãnh Thiếu Phàm hôn nhẹ lên cánh môi của cô rồi cười

Hoắc Tiệp Dao cũng cười nhẹ đáp. Trong suốt bữa tiệc Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm cứ dính nhau như sam. Không cho cơ hội một nữ nhi hay nam nhân nào đến gần và tiếp xúc thân mật với cô hoặc là anh

Kết thúc bữa tiệc, Ba mẹ Lãnh đến đón Bạch Ngôn để đi du lịch cùng cháu nội. Hoắc Tiệp Dao và Lãnh Thiếu Phàm cũng không có ý kiến gì cả chỉ nhún vai cho qua

Về đến nhà, Lãnh Thiếu Phàm cưng chiều bé cô lên thẳng về phòng. Nằm bên cạnh cô ân cần và vô cùng dịu dàng hôn nhẹ lên môi cô rồi ôm chặt cô vào lòng

- Phàm.... Ái Linh... Cô ấy thế nào rồi? _ Hoắc Tiệp Dao thắc mắc

- Không sao cả.... Cô ta đang làm thư kí cho Lí Kiên _ Lãnh Thiếu Phàm cười nhẹ

- Phàm.... Anh cho em đi làm nha... Mấy hôm nay về lại thành phố T này em chán lắm a _ Hoắc Tiệp Dao nũng nịu cọ cọ đầu vào ngực anh

- Không được. Bà xã em tin anh đi. Sáng nay anh dùng rất nhiều sức để ” Ăn ” em. Nên anh tin chắc chắn em sẽ có ” một tiểu bảo bối ” _ Lãnh Thiếu Phàm lưu manh cười gian tà

- Anh.... Anh.... Không chơi với anh nữa _ Hoắc Tiệp Dao bĩu môi rồi xoay lưng lại với anh

- Bà xã, anh không muốn em cực khổ mà _ Lãnh Thiếu Phàm ôm cô từ sau lưng, đầu của anh cũng cọ cọ vào cổ cô

- Em không muốn ở nhà... Để người ta nói em ăn bám anh à _ Hoắc Tiệp Dao chu môi bất mãn

- Bà xã đại ngốc, tiền anh làm ra để cho em và con dùng sao có thể gọi là ăn bám? Em cũng có trả công mà _ Lãnh Thiếu Phàm nhìn cô

- Em trả công? _ Hoắc Tiệp Dao khó hiểu nheo mày lại

- Đúng vậy. Em chỉ cần mỗi ngày đều cho anh ” ăn ” em và sinh cho Lãnh gia thật nhiều con là được rồi. Sinh 2 đứa nuôi 2 đứa, sinh 10 đứa ta nuôi 10 đứa _ Lãnh Thiếu Phàm cười lớn một tiếng

- Anh... Anh không biết liêm sỉ.... Trong đầu anh ngoài việc đó ra còn chứa được cái gì nữa hả? _ Hoắc Tiệp Dao nhăn mặt nhìn anh

- Anh chứa hình bóng của em _ Lãnh Thiếu Phàm đưa tay lên mặt cô

- Dẻo miệng quá đi _ Hoắc Tiệp Dao cười nhẹ

- Vợ này, sau khi kết hôn nhu cầu của anh về em càng tăng đó nha. Trong mấy ngày tới anh sẽ ” ăn ” bù 5 năm quá nhè bà xã? _ Lãnh Thiếu Phàm cười híp mắt nhìn cô

- Lưu manh, tránh ra _ Hoắc Tiệp Dao đẩy anh ra

- Em không thoát khỏi anh đâu bà xã. Đời này của em đã định sẽ là sẽ dính chặt với anh rồi _ Lãnh Thiếu Phàm ôm chặt cô hơn

- Có sao? _ Hoắc Tiệp Dao nheo mày

- Đúng vậy vợ yêu _ Lãnh Thiếu Phàm cưng chiều mỉm cười nhẹ

- Ông xã à.... Em muốn đi làm.... Ở nhà chán lắm..... _ Hoắc Tiệp Dao giở trò nũng nịu
- Cái gì anh cũng đồng ý.... Trừ đi làm _ Lãnh Thiếu Phàm vẫn ôn nhu dịu giọng
- Phàm, Anh không yêu em _ Hoắc Tiệp Dao mếu máo
- Bà xã à, anh yêu em nhiều lắm. Sao em lại nỡ nói anh không yêu em được _ Lãnh Thiếu Phàm ôm chặt cô vào lòng
- Anh không cho em đi làm là anh không yêu em, muốn giam cầm em _ Hoắc Tiệp Dao ngồi bật dậy
- Vợ ngốc, anh là sợ em khổ. Nếu em muốn được thôi công ti anh vẫn đang thiếu một vị trí _ Lãnh Thiếu Phàm bế cô ngồi lên đùi mình
- Vị trí gì a? _ Hoắc Tiệp Dao mắt sáng như đèn pha oto
- Vị trí.... Vợ yêu của CT _ Lãnh Thiếu Phàm cười lớn
- Anh.... Ghétttttt! _ Hoắc Tiệp Dao đánh vào ngực anh
- Dao Dao, anh yêu em!
- Phàm, em yêu anh!

—————HOÀN—————

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/lanh-thieu-sung-vo>